HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

"Vy representujete ve svobodném světě vlast. Vlast potřebuje lásku a pomoc. Buďte svorni! Jen svorným Buh požehnává."
JOSEF KARDINÁL BERAN, arcibiskup pražský.

Udržení českého vědomí, řeči a novin v Americe žádá osobní oběti a nadšené spolupráce každého z nás.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623 Roč. (Vol.) I. — Číslo (No.) 37. Sobota (Saturday) 11. září (September) 1976 Cena 25 cent

1937 T.G.M. 1976

14. ZÁŘÍ

Před 39. lety zemřel v Lánech u Prahy T. G. Masaryk, president Osvoboditel I. Československé republiky. Záběr z jeho pohřbu, který přinášíme, zachycuje průvod na křižovatce u Mánesova mostu před Rudolfínem (býv. čs. parlament). — V pozadí je panoráma Hradčan.

Jaroslav Seifert:

ROZHOVOR SE SMRTÍ

Ty, která platíš víc, než zlato platí,
Ty, která všechno máš, co už se nenavrátí,
Ty, v jejíchž rukou člověk zapomene
všech břemen světa, sama, bez břemene,
Ty, která krutě rozkazuješ nésti
Všem živým bolest, sama bez bolesti,
Ty, která přijdeš kořistí svou jista,
Ty, na niž nikdo se dost nepřichystá,
Ty, smrti, věčná tanečnice žití,
Ty, před níž nemůže se zachrániti
Ni ocel, mramor soch a kámen chrámů,

Ty, průvodkyně mrtvých po neznámu,
Ty, beze změny jediná v tom světě,
Zde máš: hle, mrtvé tělo na lafetě,
Jen vezmi je, to nejkrásnější dává
Ti tento národ, který oplakává
V tom mrtvém víc, než mohl ti snad dáti,
Ty, která všechno máš, co už se nenavrátí,
Jen vezmi jej do hlubokého klína,
Kde ve tmě nikdy úsvit neprolíná,
Ať spočine už mrtvý spravedlivý,

Nad jeho hrobem stojí národ živý.

V neděli, 26. září 1976 (týden po Katolickém dnu) — se všichni sejdeme v chrámu Páně sv. Prokopa na 18. ul. a Allport v Chicagu na Svatováclavské mši sv. při našich pravidelných nedělních bohoslužbách. Obětujeme ji za naši drahou vlast a pro víru trpící naše bratry a sestry.

ENGLISH SECTION INSIDE

● V komunistickém vých. Německu se upálil evangelický pastor na protest proti náboženskému útlaku

Tragická událost, k níž došlo minulý týden v Německé demokratické republice, znovu upozornila na dlouhodobý konflikt mezi církvemi a státem v zemích s komunistickými vládami. V Zeitzu ve východním Německu se na protest proti náboženské politice východoněmeckého režimu upálil evangelický farář, Oscar Brusewitz. Měl přitom u sebe dva transparenty, obviňující režim z "útlaku mladých křesťanů"... Německá demokratická republika přirozeně oficiálně povoluje náboženské obřady jednotlivých církevních denominací. Mladé věřící však úřady varují před účastí na výuce náboženství a staví jim do cesty překážky, pokud chtějí navštěvovat školy vyššího stupně. Právo na svobodu náboženského vyznání je ovšem obsaženo jak ve východoněmecké ústavě, tak i v příslušných dokumentech Spojených národů a v helsinské deklaraci... Otázka je, jak tuto svobodu uplatňují východoevropské země v praxi. Jednotlivé církve v zemích s komunistickými vládami vedou nekonečný boj o svá ústavou zaručená práva s úřady, a to i ve státech, jež z větší části upustily od stalinských metod... Většinou je hlavním problémem možnost náboženské výchovy dětí a teologických studií zájemců o kněžské povolání. Pokud je v zemi udržován nedostatek kněží, existence náboženské svobody je slovem bez obsahu. Příkladem je Československo, kde bylo loni už 1.600 obcí a farností bez katolických kněží. Z celkového počtu čtyř tisíc jich 500 nemá v Československu státní souhlas k výkonu svého povolání... Zkušební "východní politika" Vatikánu měla v poslední době sice za následek zmírnění napětí mezi katolickou církví a východoevropskými režimy, takže komunisté přistoupili na to, aby několik nových biskupů a kardinálů bylo jmenováno v Maďarsku, Polsku a Československu, avšak ve skutečnosti tyto režimy svůj postoj k náboženství nezměnily. Právě v Československu je [illegible] nových biskupských stolců. Základní problémy mezi komunistickými vládami a církví se dosud vyřešit nepodařilo.

V Polsku, v Titově Jugoslávii a Castrově Kubě jsou sice poměry církevní trochu jiné, ale tlak marxistických režimů všech těchto zemí proti církvi neustává.

Před několika měsíci protestovali proti zasahování státu do svobody náboženského vyznání katoličtí biskupové v Polsku... Není náhodou, že protest polských biskupů byl namířen proti stejným postupům režimu, jaké odsoudil při svém upálení i východoněmecký protestantský pastor, Oscar Brusewitz. V první řadě šlo o nátlak, namířený proti věřícím mladým lidem... Marxismus-leninizmus nedělá rozdíl mezi jednotlivými církvemi a zastává nepřátelský postoj vůči všem bez výjimky. Vyznavači ruského pravosloví v Sovětském svazu na tom nejsou o nic lépe, než jejich katoličtí či protestantští bratři a sestry v jiných socialistických zemích.

DEN ČESKÝCH KATOLÍKŮ V CHICAGU

POD ZÁŠTITOU DISTRIKTNÍHO SVAZU Č. K. V NEDĚLI, 19. ZÁŘÍ 1976 VE WOZNIAKOVĚ ZAHRADĚ, 2530 JIŽ. BLUE ISLAND AVE.

Spolupůsobí: Česká katolická jednota; Dvory katolických lesníků a lesnic; Jednota Katolický dělník; Katolický Skaut; Klub Domov; Pěvecký sbor Lyra; Moravská kulturní společnost; Katolické kluby, spolky a naše bývalé české osady.

Výborná domácí kuchyně otevřena od 12. hod.; PROGRAM začne ve 2:30 hod. odpol. Hlavní projev: Mildred R. Janda, předsedkyně Národního svazu Č. K. — Zábavní část: Moravská kult. spol. a Klub Domov, Šatlava — Stánky — Výhry. Od 5 hod. odpol. začne vyhrávat k tanci i poslechu známá kapela F. Zákrocký. — Vstupné: $1.

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Sloupek informací

NA OKRAJ ZPRÁV ZE TŘÍ SVĚTADÍLŮ

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Porušení hranic je vždycky vážnou záležitostí — pokud se ho ovšem nedopustí Sovětský svaz, který tak činí zásadně buď s "mírovými úmysly", nebo z "internacionální povinnosti", jako to udělal v roce 1939 v případech Polska, Litvy, Lotyšska a Estonska, v roce 1968 s Československem atd. a pod.

Buď v noci na 26. srpna tohoto roku, anebo v noci onoho čtvrtka na následující pátek — přesně to nemohu určit — došlo k takovému incidentu v samém srdci Evropy. Fakta: 75 vojáků a 50 koní švýcarské armády si při nočním cvičení spletlo cestu a vniklo tím pádem 1600 litů na cizí území, totiž do vévodství Liechtenstein. Hlomoz podkov a řehtání koní a možná i řehot vojáků — přesně to nemohu určit — probudily takřka většinu z 25 tisíc liechtensteinských občanů, snad dokonce i jejich vládce Franz Josefa II. Jak reagovalo 40 příslušníků místních bezpečnostních sil to také nevím, praví se však, že záhy všechno zase v přátelství usnulo. Doslova i do písmene, i v řeči diplomatů, což je co říci! Oddychlo si i několik set mezinárodních firem, které v Liechtensteinu, daňovém ráji, mají z průhledných příčin svá sídla v podobě poštovních schránek. A ovšem se ulevilo i filatelistům, kteří spoléhají na další přísun poštovních známek, jež patří k nejdůležitějším vývozním artiklům alpského státečku ...

A pak že je svět jenom špatný!

□

NOVÉ SPOJENECTVÍ NA OBZORU: SSSR A LIBYE

Kazisvětů je mnoho a historie nás učí, že se čas od času dávají v různých seskupeních dohromady, aby do čisté oblohy se sluncem pohody přidali mračna pochyb o hezkém dnu.

Takový Khadáfy, diktátor Libye a přesvědčený mohamedán jistě není stoupencem moskevské ideologie, ale nemá nic proti bolševické zbrani teroru, naopak! V současné době považuje za své největší nepřátele ty představitele států, kteří se v Africe a v oblasti Středního Východu snaží o poklidné řešení všech problémů. Před několika týdny byli jeho vojenští instruktoři a libyjské peníze v pozadí pokusu o převrat v Súdánu a není také tajemstvím, že zaplatil několik již pokusů o atentát na egyptského prezidenta Sadáta, jenž se v poslední době přiklonil k názoru, že válčení není program, který by někomu mezi Eufratem a Nilem prospíval. Nepřekvapuje tedy, že Khadáfy získal v Kremlu na pověsti.

V pondělí 30. srpna vyšel v moskevské PRAVDĚ článek podepsaný "Pozorovatelem", o němž se soudí, že byl inspirován nejvyššími sovětskými kruhy. SSSR jím nepokrytě přiznává, komu patří jeho sympatie. Sovětské "námluvy" začaly mít konkrétní formy v květnu 1975, kdy Libyi navštívil ministerský předseda Kosygin. Nyní jsme již dál. PRAVDA vyzývá "pokrokové síly", aby podporovaly Libyi v jejím boji "proti pokusům zničit arabskou jednotu", které přicházejí prý ze strany "imperialistických mocností a sionistických agresorů". Článek odsuzuje "reakční síly" v některých arabských státech jmenován je především Egypt jež usilují o "jednostrannou dohodu s Izraelem prostřednictvím USA".

Případné sovětsko-libyjské spojenectví by samozřejmě nebylo přínosem k pokoji jak na Středním Východě, tak v oblasti Středozemního moře. Egyptský prezident Sadát cestoval začátkem roku po Západní Evropě, aby její politiky a veřejnost seznámil se svými názory na situaci. V neděli 4. dubna prohlásil v Paříži: "Sověti se po odchodu z Egypta pokusí získat vojenské základny v Libyji. Víme, že Khadáfy uzavřel se Sovětským svazem dohodu o dodávkách nejmodernějších zbraní v hodnotě $11 miliónů. Libyjská armáda není s to je obsluhovat — kdo tedy je bude používat podél 1210 mil dlouhého severo-afrického pobřeží?" — Odpověď je nasnadě. Sověti by se tu mohli cítit jako doma. Libyjské pobřeží kolonizovali totiž v dávných stoletích nejen Féničané, Řekové a Římané, ale také Vandalové ...

Libye je samostatným státem od roku 1951; v září 1969 byla svržena monarchie a od té doby je nejvyšším libyjským orgánem "Rada revolučního velení" v čele s Khadáfym. Vyhlásil tehdy "politiku pozitivní neutrality, neúčasti v blocích, vzájemného respektování a nevměšování se do vnitřních záležitostí". Nu, jistě není třeba a v podrobnostech ani není možné vypočítat, kolikrát ji porušil — kolik miliónů z olejového bohatství státu vydává ročně na podporu teroristických akcí v různých koutech světa. — Při shánění materiálu pro tento článek jsem narazil na záznam z jednoho komentáře pražského komunisty; o "Libyjské arabské republice" napsal, že je "zemí slibných perspektiv". Bylo to již pár měsíců po Kosyginově návštěvě v Tripolisu, hlavním městě LAR, a tak snadno uhodneme, komu podle jeho názoru libyjské perspektivy něco slibují ...

□

PANAMA SPOJUJE — PANAMA HROZÍ

Panamský průplav, který byl v letech 1904–1914 vybudován z iniciativy Spojených států a zaplacen penězi amerických poplatníků, spojuje Atlantický oceán s Pacifikem a je tedy snad vůbec nejdůležitějším námořně-obchodním spojením na světě. Suezský průplav, cestu ze Středozemního moře do Indického oceánu bylo možné postrádat, jak ukázala nedávná historie. To lze sotva říci o Panamském kanálu. Jeho provoz je řízen orgány USA a po nadcházejících prezidentských volbách má dojít k jednání o tom, do jaké míry se na jeho správě bude napříště podílet Panamská republika, jejímž cílem je, aby se kanál nejpozději koncem tohoto století dostal pod úplnou panamskou kontrolu.

Skutečným vládcem Panamy je od roku 1968 generál Omar Torrijos, předseda "revoluční vlády" a velitel národní gardy. Naposledy na sebe upozornil na srpnové konferenci "nezúčastněných států" v Kolombu, hlavním městě bývalého Ceylonu. Byl hlavním řečníkem za státy Latinské Ameriky. Ve svém projevu prozradil jednu zajímavost. Před čtyřmi roky prý Panama "chtěla bojovat o získání kontroly nad průplavem" — ale jugoslávský prezident Tito ho od toho zrazoval a poradil spoléhat se na spolupráci s "hnutím nezúčastněných států". A tak jsme tedy byli načas ušetřeni zkoušky nervů, podobné té z roku 1959 a pak 1964, kdy v Panamě došlo k velmi vážným protiamerickým demonstracím. Nicméně problém se bude muset řešit a je dobré si již dnes uvědomit, že půldruha-miliónová Panama je v nastávající hře o světově-důležitou námořní cestu jen panáčkem v rukou odpůrců našeho společenského systému.

Panama byla v poslední době — jistě nikoliv náhodou! — cílem návštěv řady komunistických novinářů, mimo jiné i z Československa. Jistě neuškodí, když si ocitujeme několik úryvků z toho, co zaznamenali pro svoje čtenáře — "Z Panamského zápisníku" pražského RUDÉHO PRÁVA například toto:

"Pro Panamu, která získala v otázce kanálu podporu mnoha vlád Latinské Ameriky, socialistických zemí a zemí rozvojového světa, mimo jiné na zasedání Rady bezpečnosti v roce 1972, je stará dohoda z roku 1903 neudržitelným pozůstatkem koloniální éry." Toho názoru je prý kromě jiných osobností předseda panamského Národního shromáždění D. *Gonzáles*. — *Český komunistický* redaktor, jehož rodnou zem obepíná síť sovětských okupačních posádek, napsal dále: "Snaha udržet přítomnost amerických základen je úsilím o protektorát a netýká se jen Panamy, ale celé Latinské Ameriky. Panamci pokládají americkou vojenskou přítomnost za neúnosnou vzhledem k bezpečnosti kanálu. Úloha vojsk USA je hlavně intervenční ..." Komentáře netřeba.

Zde v Panamě — dovídáme se dále — "se cvičily zelené barety, nejbarbarštější jednotky regulární armády v dějinách vojenství po německých esesácích, které nasadily USA ve Vietnamu". Dodatek: "V podpoře Latinské Ameriky a pokrokových hnutí, jakož i Organizace Spojených národů, je velká morální síla Panamy v boji proti americkému imperialismu a jeho nástroji — CIA." Podobně jadrná jsou podle záznamu komunistického novináře slova dr. Marcelino Jaho, jenž je prý blízkým spolupracovníkem vládnoucího generála Torrijose: "USA a imperialismus jsou v úpadku. Tento úpadek se prohlubuje ze dne na den stále více. Krize kapitalismu posiluje panamské pozice, protože to není jen krize USA, ale krize kapitalismu a rozpad kapitalismu posiluje pozice pokroku."

Co je míněno tím "pokrokem" je zřejmé: zhruba řečeno všechno, co je nepřátelské našemu zřízení a každý, kdo dělá nějaké ty kroky proti USA. S lidmi těchto názorů budou muset představitelé Spojených států jednat o budoucnosti důležité cesty pro bezpečnost i obchod naší země. Úkol jim může usnadnit jen okolnost, že si přesně uvědomí, s kým mají co dělat.

J. Netík

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drahých doma

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ:

"VELEHRAD", českoamerické kulturní středisko, CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC. 2657-59 S. LAWNDALE AVE., Chicago, Ill. 60623

Telefon: 762-2044

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B. s redakčním kruhem

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v USA $15.00

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. — Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

September 11, 1976 — Vol. I., No. 37.

AMERICAN REVOLUTION BICENTENNIAL 1776-1976

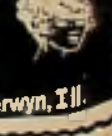
Paní Marino, Vy ani nevíte, že divy tvoříte!

S Vaší trvalou ted' mám sílu na manželovo hudrování trvale neodpovídat — a — doma je klid! —

Gu.4-1118

MARINA'S BEAUTY SALON

Home of the finest permanent waving

Visit Marina's new salon – formerly at 26th St & Hamlin.

6234 Cermak Rd., Berwyn, Ill.

HLEDÁME

ZÁMEČNÍKY,
STROJNÍ ZÁMEČNÍKY,
ZKUŠENÉ SVÁŘEČE,
SOUSTRUŽNÍKY,
FRÉZAŘE
a třeba i začátečníky v obrábění kovu: pozorně snažlivé rádi zaučíme.

Denní směna — Dobrý plat

Jižní strana Chicaga.

Volejte: 737-8000

Žádejte mluvit s "Johnem".

Až půjdete na nákup do obchodního domu Wieboldt's na Harlem Ave. a Lake Str. na rozhraní severozápadních předměstí Oak Park a River Forest — a v blízkém "skoroevropském" prostředí zatoužíte po pravém českém obědě, nebo večeři — nezapomeňte navštívit naši známou restauraci

Bohemian CROWN Restaurant

7219 W. Lake Str., River Forest, Ill.

Volné parkoviště vzadu za restaurací. — V pondělí zavřeno.

Tel.: 369-8140 Na Vaši návštěvu se těší:

Josef Krákora a *Jaromír Hrábek*, majitelé

LETEM SVĚTEM

Cape Town. — Ve čtvrtek a v pátek (2. a 3. září) několik tisíc "barevných" (neboli míšenců, či příslušníků asijských ras) ze solidarity s černochy demonstrovalo v bělošské střední části Kapského města; dva demonstranti byli policií zastřeleni. V sobotu 4. září došlo k menším demonstracím barevných také v Port Elizabeth; policie rozptýlila demonstranty pomocí slzotvorného plynu. Premiér John Vorster už několik hodin po těchto demonstracích odletěl do Curychu, aby se tam setkal s US státním tajemníkem Kissingerem.

• • •

Bejrut. — Dne 2. září syrská vojska vedla boje proti palestinským milicím na nové frontě nedaleko Jezzine v horách v jižním Libanonu. Palestinská vojska jsou soustředěna kolem Sidonu, asi 14 mil na západ. Levicoví mohamedáni a Palestinci obvinili Izrael, že prý soustřeďuje svá vojska na libanonské hranici, aby hájila křesťanské vesničany proti Palestincům; mluvčí izraelské armády v Tel Avivu však tyto zprávy popřel. Izraelité pouze vycvičují vesničany v jižním Libanonu, aby se sami hájili proti Palestincům. Obsazují některé cesty při jižní hranici Libanonu, aby tím odradili nepřítele od útočných přepadů.

• • •

Dar es Salaam. — Vládci afrických zemí, včetně presidentů Mozambiku, Tanzanie, Zambie, Botswany a Angoly, se v neděli 5. září sjeli do Dar es Salaamu v Tanzanii, aby jednali o problémech Rhodésie, Jižní Afriky a Namibie. US státní tajemník Kissinger se po skončení této konference chce odebrat do některých afrických zemí, včetně Jižní Afriky, aby s tamními hlavami států jednal o řešení problémů Rhodésie.

• • •

Pasadena, Cal. — V pátek 2. září přistála na Marsu US sonda Viking 2, a to na písečných dunách, zvaných "Utopia", asi 4,000 mil severně od místa, na kterém přistála sonda Viking 1. Při sestupu se anténa sondy poněkud poškodila; celý rozsah tohoto poškození však dosud není znám. Ve vysílací anténě se objevila trhlina asi dva inče široká; teprve později se pozná, zda snad nebyla také poškozena malá laboratoř, která má hledat stopy po životě na Marsu. K zemi už bylo posláno několik zdařilých snímků místa přistání. Sondě Viking 1 se nepodařilo zodpovědět otázku existence života na Marsu; čeká se, že sonda Viking 2 by mohla přispět k důkladnějšímu probádání složení půdy a atmosférických podmínek na Marsu.

• • •

Filadelfie. — Američtí vědci ústavu Wistar už připravili novou očkovací látku proti vzteklině, která bude účinnější a bude působit méně bolesti pacientu, kterému je dávána, než látka, užívaná doposud. Studia, konaná pro přípravu této vakciny, trvala 24 let. Nová očkovací látka byla vyzkoušena na 45 osobách v Iránu, kousnutých vzteklými zvířaty; všechny byly zachráněny.

• • •

Ženeva. — V Ženevě se delegáti 30 zemí účastní na konferenci o odzbrojení. Dohodli se na návrhu smlouvy, podle které ve válce je nutno respektovat přirozené prostředí. Je zakázáno pozměňovat toto prostředí vyvoláním zemětřesení, mořského příboje či atmosférických změn. O tomto návrhu nyní bude debatovat Valné shromáždění OSN.

• • •

Nairobi, Keňa. — Všech 30 cizích techniků, většinou Italů, pracujících v obrovské elektrické centrále u Owen Falls na řece Nilu v Ugandě, rezignovalo ze svého místa a vrátilo se domů na protest proti tomu, že diktátor Idi Amin dává házet do řeky Nilu četné mrtvoly svých popravených politických odpůrců. Mnoho mrtvol se tam objevilo po útoku izraelských komand na letiště v Entebbe, kdy Amin podrobil svou armádu velké čistce. Ze 10 turbín centrály jich dnes funguje pouze osm, takže Uganda a Keňa dostávají pouze část nutného elektrického proudu. Když nedávno za napětí mezi Ugandou a Keňou nepřicházel do Ugandy žádný olej pro údržbu turbín, dodávky proudu do Keně byly úplně zastaveny.

• • •

New York. — V New Yorku zemřel v domově pro přestárlé ve věku 93 let **Mark Vishniak**, bývalý profesor práva v Moskvě a člen ruské socialistické revoluční strany, který za vlády Kerenského byl po dobu pouhých 17 hodin tajemníkem prvního řádně zvoleného ruského ústavodárného shromáždění; komunistický převrat učinil konec jeho úřadu. Jen o vlas unikl zatčení komunisty; pak uprchl do Paříže, a na začátku druhé světové války uprchl před nacisty do Spojených států, kde zprvu vyučoval ruštině a pak spolupracoval s magazinem Time. Ačkoliv znal sovětský komunismus z první ruky a často o něm psal do amerických novin, býval smutný z toho, že mu v USA redakce nevěřily.

• • •

Washington. — US department spravedlnosti právě vyšetřuje, odpovídá-li skutečnosti tvrzení, že prý existuje "kartel uranie", jejž utvořili různí světoví producenti urania, včetně amerických. V kladném případě by tento kartel mohl být soudně stíhán podle protitrustových zákonů. O tomto kartelu se například tvrdí: 1. že způsobil sedminásobné zvýšení cen uranie: v roce 1972 stála jedna libra uranie 6 dolarů, nyní však už stojí 45 dolarů; 2. že tímto zvýšením cen uranie byl znemožněn americký plán, dosáhnout energetické nezávislosti pomocí nukleární energie; 3. že by mohlo snadno dojít k embargu uranie, podobně jako v roce 1973 došlo k embargu zemního oleje arabskými zeměmi; 4. že tímto zvýšením cen uranie byly téměř přivedeny k úpadku podniky Westinghouse Electric Corp.; 5. že tento kartel si získal přízeň bankéřů Rotschildů, jedné z nejbohatších a nejvlivnějších rodin světa. Tento kartel prý byl založen v Johannesburgu v roce 1972 jako "Klub výrobců uranie"; jeho členy jsou producenti uranie z Austrálie, Kanady, Francie, Jižní Afriky a Spojených států. V roce 1975 prý kontroloval 97 procent světové produkce uranie.

• • •

Nicosia. — Turecký ministr vnitra Oguzhan Asiltürk navrhl cyperským Turkům, aby v den národního svátku, 29. října založili vlastní nezávislý stát. Protože na Cypru je oddělení řeckého a tureckého obyvatelstva dnes hotovou věcí, neexistuje prakticky žádná naděje, že Cypr bude opět jednotným ostrovem s jednotnou vládou a smíšeným obyvatelstvem. Ze severní části Cypru, obsazené Turky, bylo vyhnáno na 200,000 cyperských Řeků, kteří tam žili, zatímco z jihu bylo Řeky vystěhováno asi 32,000 Turků. Turci obsazují celou severní třetinu Cypru, hospodářsky mnohem bohatší než je zbytek ostrova.

• • •

Bejrut. — Tisíce palestinských uprchlíků z tábora Tel Zaatar se nyní chce usadit v opuštěném křesťanském městě Damour, 20 mil jižně od Bejrutu, jehož obyvatelé utekli před palestinskými a moslemskými milicemi, které tohoto města dobyly a úplně je vyplenily. Bývalí "Damouřané" protestují proti tomuto jeho zamýšlenému záboru palestinskými uprchlíky.

• • •

Los Angeles. — Američanům se podařilo zhotovit nejúčinnější protipancéřovou zbraň DU-238, pomocí které je možno zničit kterýkoliv sovětský pancéř už ze vzdálenosti jedné míle. Při nárazu střely se vyvine takové teplo, že pancéř se roztaví a "vyletí do povětří".

• • •

Bonn. — Čs. velvyslanectví v Německé spolkové republice nyní odmítá udělovat návštěvní víza do Československa těm občanům Západního Německa, kteří se narodili v Československu, tedy hlavně Sudetským Němcům, jakož i těm, kteří odešli z Československa po roce 1968 a obdrželi občanství Německé spolkové republiky. Návštěvní vízum se uděluje pouze těm žadatelům, kteří se mohou prokázat fotografií dokumentu, jímž se jim odnímala čs. státní příslušnost nebo dávalo dovolení opustit Československo, jakož i těm, kteří sdělí čs. velvyslanectví, z kterých důvodů opustili Československo.

• • •

Paříž. — Někteří političtí pozorovatelé se domnívají, že nynější změnou ministerského předsedy ve Francii bylo presidentem Giscard d'Estaingem zahájeno údobí 6. republiky. Nový ministerský předseda Raymond Barre je totiž pouze technokratem a nepřísluší k žádné politické straně; za 5. De Gaulleovy republiky byl ministerský předseda vybírán z největší vládní strany. Navíc je nyní moc ministerského předsedy omezena a president republiky sám určuje nové ministry, a nikoliv ministerský předseda, jak to stanoví ústava země. Touto téměř neslyšně provedenou změnou se francouzský režim ještě více přiblížil k americkému vzoru: jedině president určuje politiku a jeho ministři, včetně ministerského předsedy, jsou pouze jeho výkonnými sekretáři.

• • •

Paříž. — Přední Titovi političtí odpůrci, žijící v cizině mezi jugoslávskými exulanty, jsou potichu likvidováni tajnými komunistickými agenty. V Belgii byli nedávno za záhadných okolností zastřeleni tři srbští royalisté a záhy nato byla v Bruselu nalezena mrtvola Miodraga Boskoviče, Titova odpůrce, který byl považován za "spojku" mezi moskevským komunismem a pravicovými srbskými exulanty. Letos v srpnu zmizel opět za záhadných okolností Mileta Perović, generální tajemník pro-sovětské komunistické strany Jugoslávie, rekrutované mezi levicovými exulanty, kteří usilují o svržení Titova "fašistického" režimu. Jeho přátelé se obávají, že Perović už není na živu.

• • •

Angro do heroismo. — Na portugalském ostrově Terceira v Azorech se zřítilo venezuelské letadlo C-130, které se dostalo do víru hurikánu Emmy; všech 68 cestujících přitom zahynulo.

• • •

Bejrut. — Vlády Syrie, Jordánska a Libanonu jsou hotovy uzavřít smlouvu o utvoření federace těchto tří zemí; definitivní znění této smlouvy má být připraveno v Damašku 27. září za přítomnosti syrského presidenta Hafez Assada, jordánského krále Husseina a libanonského presidenta Elias Sarkise. Předběžná jednání o podmínkách ustanovení této federace se budou konat v Damašku už tento týden. Na přípravná jednání však nebyli pozváni ani delegáti PLO, ani vrchní vůdce levicových hnutí v Libanonu Kamal Jumblatt.

• • •

Bonn. — Západní průmyslové mocnosti, včetně Spojených států a Kanady, čítající celkem 750 miliónů obyvatel (což je méně než pětina obyvatel světa), vyvezly v roce 1975 zboží za 585 biliónů (což činí celé dvě třetiny exportu ve světovém obchodě), z toho 77% připadalo na průmyslové výrobky, 11% na suroviny a zdroje energie a 12% na potraviny. Rozvojové země, čítající na 2,000 miliónů obyvatel, vyvezly zboží za 215 biliónů dolarů; z toho průmyslové výrobky činily 17%, suroviny a zdroje energie 71% a potraviny 12%. Komunistické země, čítající 1240 miliónů lidí, vyvezly zboží za 85 biliónů dolarů; z toho průmyslové výrobky činily 63%, suroviny a zdroje energie 26% a potraviny 11%.

• • •

Bonn. — Komunistické země nutně potřebují západní průmyslové výrobky, avšak samy toho mnoho nemají, co by mohly nabídnout výměnou za tyto západní výrobky. Proto obchodní bilance komunistických zemí se západem je silně schodková. Už nyní komunistické země dluží západu na 35 až 40 biliónů dolarů. Bylo vypočítáno, že půjdou-li věci v budoucnu stejně jako nyní, budou komunisté pouze Německé spolkové republice v roce 1980 dlužit na 40 biliónů dolarů. Někteří politikové chtějí, aby Moskva kryla tyto své dluhy vůči západu svými zásobami zlata. Národohospodáři zase namítají, že kdyby Sovětský svaz zvýšil na západě prodej svého zlata, ceny zlata by byly opět vážně otřeseny a tím i západní měny. Bylo by třeba najít vhodnou ekonomickou formuli tohoto krytí zlatem sovětského dluhu na západě.

• • •

Domácí český chléb, Moravské koláče, rohlíky, housky, dorty, tvarohový a makový závin, jablečný štrúdl a čajové pečivo.

MINARIK'S BAKERY

Finest Czech Pastries and Cookies
We Specialize in Party and Wedding Cakes

5832 West Cermak Road, Cicero, Illinois 60650
OLympic 2-2854

Možno objednat telefonem; laskavá a rychlá obsluha česky i anglicky.

Nedostatek masa v Rusku

Jaroslav Orlický:

Říkávali kdysi komunisté: 'Proletáři všech zemí, spojte se!" Odstraníme vykořisťovatele a nastolíme ráj pro chudý lid. Příroda rozprostře svůj stůl a ty, proletáři, se budeš míti dobře!

Bude tomu šedesát let, co se proletáři v Rusku dostali k moci. Proletářům se ale dobře nevede. Milióny proletářů padlo v čistkách tovaryše Stalina. Desítky miliónů ochutnalo rudé koncentráky. Intelektuálové, kterým "to myslí jinak" než linie strany dovoluje, a kteří mají odvahu to říci hlasitě, putují do blázinců. Proletáři se obávají projevit své myšlení. Žijí ve strachu, aby se za neopatrnou větu nedostali do sibiřského vyhnanství a do tábora nucených prací, kterým se nyní říká "nápravné zřízení".

Spojení proletáři v Rusku se dobře neměli a nemají. Nechtělí se dokonce vracet po válce do ruského ráje. Dva a půl miliónu jich bylo násilím donuceno vrátiti se do sovětského Ruska. Židé, když žili v nesvobodě pod egyptským faraonem, měli alespoň plné hrnce potravin. Proletář ruský, žijící v nesvobodě pod "Novou třídou", representovanou "maršálem" Brežněvem, má k plným egyptským hrncům daleko. Příroda nějak nechce tu "Novou třídu" poslouchat a zapomíná rozprostřít svůj stůl. Tak ruský proletář stále nemá, co by si jeho hrdlo přálo. Dokonce mu omezují příděl vodky, ve které mnoho mužíků a po nich i proletářů dokázalo utopit svůj bol. Ve velké spotřebě vodky však nelze spatřovat vysokou životní úroveň. Moderní doba označuje za dobrou životní úroveň zvýšenou spotřebu potravin, bohatých na bílkoviny. Hlavním dodavatelem bílkovin je maso. Loni však zmizelo z ruského trhu. Velká města jsou masem jen střídavě zásobena. V malých městech je maso k dostání jen na černém trhu. Pro celou zemi zavedli komunisté bezmasý den čtvrtek. Sovětská tisková služba ve Washingtonu vydala prohlášení, že zavedením bezmasého dne sleduje sovětská vláda jediný cíl: upozornit obecenstvo na výživnou hodnotu rybího masa! To lze udělat i bez postního dne. Pravdou je, že se zakrývá nedostatek masa, který je v malých městech Sovětského svazu katastrofální. Projevilo se to špatnou kvalitou uzenin, na které je omezen příděl hovězího i vepřového masa. Nahrazuje se to rozemletými šlachami, moukou, strouhankou a vodou. Vedle hlav vepřových, prodávají se i hlavy hovězího dobytka a spotřebitel je šťasten, když se mu podaří hlavu z nějakého vola koupit. Dobře se prodává i maso koňské. Drůbeži zásobují černý trh záhumenkáři. Je velmi drahá. Za jedno kuře se platí až 10 rublů. Uvážíme-li malý výdělek ruského dělníka,

(Pokračování na str. 5.)

DOBA "BĚHEM ROKU"

24. NEDĚLE "BĚHEM ROKU"

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, všechno jsi stvořil a všechno řídíš. — Pohlédni na nás a dej, — abychom ti sloužili celým srdcem — a na sobě poznali, — jak nás opravdově miluješ. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY PROROKA IZAIÁŠE
(Iz 50, 5-9a)

Pán, Hospodin mi otevřel ucho a já se nezdráhal, necouvl nazpět. Svá záda jsem vydal těm, kteří mě bili, své líce těm, kteří rvali můj vous. Neskryl jsem tvář svou před hanou a slinou.

Pán Hospodin mi však pomáhá, nebudu tedy potupený. Proto dávám ztvrdnout své tváři jako v křemen a vím, že nebudu v hanbě. Blízko je můj obhájce! Kdo se chce přít se mnou? Postavme se spolu! Kdo je mým protivníkem? Ať přistoupí ke mně! Hle, Pán, Hospodin mi pomáhá!

2. ČTENÍ Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA JAKUBA (Jak 2, 14-18)

Co to pomůže, moji bratři, říká-li kdo, že má víru, ale nemá skutky? Může ho taková víra spasit? Bratr nebo sestra nebudou mít do čeho se obléci a budou mít nedostatek denní obživy; a někdo z vás jim řekne: "Tak s Pánem Bohem. Zahřejte se a najezte se" — jestliže jim nedáte, co potřebují pro své tělo, co je jim to všechno platné?

Stejně tak je tomu i s vírou: když se neprojevuje navenek skutky, je uvnitř mrtvá. Ale někdo by mohl říci: "Ty máš víru, a já mám skutky." Ukaž mi tu svou víru, která by byla beze skutků! Já však ze svých skutků ti mohu dokázat svou víru.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE MARKA
(Mk 8, 27-35)

Ježíš se svými učedníky vyšel do vesnic u Cesareje Filipovy. Cestou se učedníků ptal: "Za koho mě lidé pokládají?"

Řekli mu: "Za Jana Křtitele, jiní za Eliáše a opět jiní za jednoho z proroků."

Zeptal se jich: "A za koho mě pokládáte vy?"

Odpověděl mu Petr: "Ty jsi Mesiáš."

I přikázal jim, aby nikomu o něm neříkali. A začal je učit, že Syn člověka musí mnoho trpět, být zavržen od starších, velekněží a zákoníků, být zabit a po třech dnech vstát. A mluvil to slovo otevřeně.

Petr si ho vzal stranou a začal ho kárat. On se však obrátil, podíval se na učedníky a pokáral Petra: "Z cesty, satane, jdi za mne; tvé smýšlení není z Boha, ale z člověka!"

Zavolal k sobě zástup a učedníky a řekl jim: "Kdo chce přijít za mnou, zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mne. Neboť kdo by chtěl zachránit svůj život, ten o něj přijde; kdo však přijde o život pro mne a pro evangelium, zachrání jej."

Antonín Sova:

SOUCIT A VZDOR

Ne, nevěřím, že umíráme zas.
To mlčíme jen v hrozném prázdnu věků,
kdy soucitný se neozývá hlas,
ni přímé slovo nikde ke člověku.

To pouze k novým bojům oddech jest,
když na prsou nám nehnutě vrah kleří,
nám krvavá jen odpočívá pěst —
a žluč nám zasychá v neslyšné řeči.

Však jednou s divokou silou a vzdorem,
že palčivě se vzejmou rány nové,
vzepřeni o svou potupenou zem
se rázem vztyří otrokové.

ČTENÍ Z PÍSMA SVATÉHO
STARÝ ZÁKON

s výkladem a poučením

SE ZŘETELEM NA VĚDECKÁ BÁDÁNÍ DO R. 1940

(Úryvky Písma sv. jsou podle překladu Prof. Dr. Jana Hejčla.)

* * *

(Pokračování z Národa a Katolíka)

Odbyv toho a rozkázav přijíti druhému, řekl mu: „Plémě kanaanské, a ne judské, krása tě svedla a chlípnost převrátila ti srdce. Nyní tedy pověz, pod kterým stromem postihl jsi je, že spolu mluví?"

On řekl: „Pod svídou."

I řekl mu Daniel: „Dobřes i ty zalhal proti svému hrdlu, neboť čeká anděl Páně s mečem, aby tě rozřízl, aby zabil vás."

I vzkřiklo všecko shromáždění hlasem velikým, a velebilo Boha, jenž vysvobozuje doufající v něho. A povstali proti oběma starším. Usvědčil je Daniel z úst jejich, že křivě svědčili a učinil jim, co zlého učiniti chtěli oni svému bližnímu. Aby učinili podle zákona Mojžíšova, zabili je.

Tak vysvobozena byla nevinná krev ten den.

Helkiáš pak i žena jeho chválili Boha pro svou dceru Susanu s Joakimem, mužem jejím, i se všemi příbuznými, že nebyla shledána na ni hanebná věc. Daniel pak pokládán byl od lidu za velikého od toho dne. Dan. 13.

Cti ty, kteří stojí na prahu věčnosti.

Mojžíš jménem Božím přikázal Israelitům: „Před hlavou zesedivou povstaň, cti osobu starcovu a boj se Hospodina, Boha svého." 3. Moj. 19, 32. Kniha přísloví k tomu dodává: „Koruna důstojnosti šediny jsou. Cestou spravedlnosti lze jich dojít." Přís. 16, 31. Z těchto a mnoha jiných slov Písma svatého poznáváme, že Bůh si přeje a přísně přikazuje, abychom starým lidem prokazovali úctu a vážnost. *Duch svatý v Písmě svatém má ovšem na zřeteli starce, kteří ve svém životě snažili* se jíti cestou spravedlnosti, kteří Boha ctili, pracovali svědomitě ve svém povolání, trpělivě snášeli životní své kříže, a tak nabyli vzácných životních zkušeností. Takovým starým lidem skutečně šediny jsou korunou důstojnosti. Zasluhují od lidí mladších věkem uctivého pozdravu a laskavého slova, neboť jsou živým vzorem a dobrým příkladem a mohou poskytnouti nejednu dobrou radu. Jest ovšem v zájmu starých lidí samých, aby vytrvali v příkladné zbožnosti, spravedlnosti a počestnosti, protože stojí u brány smrti a na prahu věčnosti, a protože pohoršení jimi dané jest hanbou a skvrnou potomstva.

Smutný konec zaslepených starců.

Toho všeho nebyli pamětlivi dva israelští stařešinové, o nichž vypravuje Písmo svaté. Nechali se zaslepiti nečistou žádostivostí. Měli úmysl dopustiti se hříchu, na nějž ve Starém Zákoně byl uložen trest smrti podobně jako na vraždu. Zákoník Mojžíšův žádal: „Dopustí-li se kdo cizoložství, smrti ať umře jako cizoložník a cizoložnice!" 3. Moj. 20, 10. Z jednoho zločinu klesli do zločinu druhého, že lživě svědčili a chtěli se dopustiti úkladné vraždy na bohabojné Susaně. Prorok Daniel stal se nástrojem Boží spravedlnosti, překazil jejich zločinné záměry a vydal je zasloužené záhubě.

Slova Ježíše Krista.

Křesťanští manželé před oltářem Pánu Bohu přisahali, že si budou věrni až do smrti. Porušení přísahy jest jedním z největších hříchů, jichž se může člověk dopustiti. Pán Ježíš v jednom svém kázání v Evangeliu volá: „Slyšeli jste, že řečeno jest ve Starém Zákoně: „Nezcizoložíš." Já však pravím vám, že každý, kdo hledí na ženu hříšně, již zcizoložil s ní ve svém srdci. Pohoršuje-li tě oko tvé pravé, vylup je a vrhni od sebe, neboť prospěšnější jest pro tebe, aby zahynul jeden úd tvůj, než aby celé tělo tvé bylo uvrženo do pekla." — Mat. 5, 27.

V každou hodinu pamatuj na Pána!

Žák svatého Pavla a později učitel a spisovatel církevní Hermas oslovuje křesťanského manžela: „Přikazuji tobě, abys čistotu zachovával. Nechť nevstoupí v tvé srdce myšlenka na cizí manželství, neb myšlenka na nečistotu.

Z myšlenek povstává veliký hřích. Ty pak vždycky, v každou hodinu pamatuj na Pána a nezhřešíš. Neboť kdyby podobná myšlenka zlá dostoupila až srdce tvého, dopustil bys se velikého hříchu a šel bys po cestě smrti. Hleď tedy, abys se varoval takového myšlení. Kde v srdci spravedlivého člověka má míti své místo svatá čistota, tam nesmí míti místo nešlechetná myšlenka."

V OHNIVÉ PECI.

Postavení zlaté modly — Druhové Danielovi odpírají se jí klaněti — Vhození do pece — Anděl je chrání — Jinoši hlasitě vzdávají Bohu díky — Král uznává Boha Izraelova.

Král Nabuchodnosor dal udělati zlatou sochu, šedesát loket vysokou a šest loket širokou, a kázal ji postaviti na rovině Dura v župě babylonské.

A Nabuchodonosor král poslal posly, by shromáždili satrapy, úředníky, soudce, vůdce, vladaře, správce, zkrátka všecky činovníky žup, aby se sešli k posvěcení sochy, již byl dal postaviti Nabuchodonosor král.

Tu se shromáždili satrapové, úředníci, soudcové, vladaři, velmoži, kteří v moci postaveni byli, zkrátka všickni činovníci žup, aby se súčastnili posvěcení sochy, jíž byl dal postaviti Nabuchodonosor král.

I postavili se před sochou. A hlasatel volal zvučným hlasem: „Vám, národům, kmenům a jazykům se ohlašuje: V tu chvíli, jak uslyšíte zvuk rohu, píšťaly, citary, sambuky, žaltáře, symfonie a jiných nástrojů hudebních, padnouce, klanějte se zlaté soše, kterou byl dal postaviti Nabuchodonosor král. A kdyby někdo nepadl a neklaněl se, v tu chvíli uvržen bude do peci, do hořícího ohně."

Proto hned jak uslyšeli všichni lidé zvuk rohu, píšťaly, citary, sambuky, žaltáře, symfonie a jiných nástrojů hudebních, všichni národové, kmenové a jazykové, padše klaněli se zlaté soše.

Sidrach, Misach a Abdenago, druhové Danielovi, však se neklaněli.

Hned přistoupivše muži chaldejští žalovali na Judovce. Řekli Nabuchodonosorovi králi: „Králi, na věky buď živ! Ty, králi, vydals ustanovení, aby každý, kdo uslyší zvuk rohu, píšťaly, citary, sambuky, žaltáře, symfonie a jiných hudebních nástrojů, padl a klaněl se zlaté soše. A kdo by nepadl a neklaněl se, aby uvržen byl do peci, do hořícího ohně. Jsou však muži z Judska, jež jsi byl ustanovil nad správou župy Babylonské, Sidrach, Misach a Abdenago. Ti mužové, králi, pohrdli tvým ustanovením. Bohů tvých nectí, a zlaté soše, již jsi byl dal postaviti, nechtějí se klaněti."

Tu Nabuchodonosor v prchlivosti a v hněvu rozkázal, aby přivedeni byli Sidrach, Misach a Abdenago. I byli hned přivedeni před krále.

Nabuchodonosor král ujav slovo řekl jim: „Opravduli Sidrachu, Misachu a Abdenago, bohů mých nechcete ctíti a zlaté soše, již jsem dal postaviti, nechcete se klaněti? Nuže teď, jste-li ochotni, — v tu chvíli, jak uslyšíte zvuk rohu a jiných hudebních nástrojů, padnouce klanějte se soše, již jsem dal udělati. Nebudete-li však chtíti se klaněti, v tu chvíli uvrženi budete do peci, do hořícího ohně. A který jest ten Bůh, jenž by vás vytrhnouti mohl z ruky mé?"

Sidrach, Misach a Abdenago, ujavše slovo, řekli králi Nabuchodonosorvi: „Netřeba nám, abychom ti na to odpověděli. Neboť hle, Bůh náš, jejž ctíme, může vytrhnouti nás z peci, z hořícího ohně, a z rukou tvých, ó králi vysvoboditi. Avšak i kdyby to nebyla jeho vůle, známo buď králi, že bohů tvých ctíti a zlaté soše, již jsi dal postaviti, klaněti se nebudeme!"

Tu byl Nabuchodonosor plný prchlivosti — až se vzezření tváře jeho znetvořilo — proti Sidrachovi, Misachovi a Abdenagovi, i rozkázal, aby rozpálena byla pec sedmkrát více než obyčejně ji rozpalovali. Nejsilnějším pak mužům z vojska svého rozkázal, aby svižíce nohy jinochům uvrhli je do peci, do hořícího ohně.

I byli hned oni muži svázáni a se svými spodky, čepicemi, obuví, zkrátka se šaty uvrženi doprostřed peci.

Služebníci královi, kteří je byli tam uvrhli, nepřestávali podpalovati pec naftou, koudelí, smolou a chrastím, takže vyšlehoval plamen nad pec devětačtyřicet loket. Vyšlehl a spálil ty z Chaldů, jež zastihl podle peci.

Sestoupil totiž s Azariášem a s druhy jeho anděl Páně do peci, a vyrazil plamen ohně z peci, a učinil, že byl prostředek peci jako když vane vítr z rosy. Oheň naprosto se jich nedotekl, neučinil jim bolesti, aniž je obtěžoval.

Tehdy ti tři jako jedněmi ústy chválili, dobořečili a oslavovali v peci Boha, řkouce:

Požehnaný jsi, Pane Bože otců našich, úctyhodný, slavný a nadevšecko vyvýšený jsi na věky. — Dobořečte všecka díla Páně Pánu, chvalte a nadevšecko ho vyvyšujte na věky. — Dobořeč lidstvo Pánu, chval a nadevšecko ho vyvyšuj na věky. — Dobořeč Israel Pánu, chval a nadevšecko ho vyvyšuj na věky. — Dobořečte kněží Páně, chvalte a nadevšecko ho vyvyšujte na věky. — Dobořečte služebníci Páně Pánu, chvalte a nadevšecko ho vyvyšujte na věky. — Dobořečte duchové i duše spravedlivých Pánu, chvalte a nadevšecko ho vyvyšujte na věky. — Dobořečte svatí a stísněného srdce Pánu, chvalte a nadevšecko ho vyvyšujte na věky. — Dobořeč Ananiáši, Azariáši a Misaeli Pánu, chvalte a nade všecko ho vyvyšuje na věky. — Neboť z pekel vytrhl nás a vyprostil z moci smrti. — Vysvobodil nás z prostřed plamene žhoucího, z prostřed ohně vytrhl nás. — Chvalte Hospodina, neb je dobrý, neboť je na věky milosrdenství jeho. — Dobořečte všichni nábožní Páně, Bohu bohů, chvalte ho a děkujte mu, neboť po všecky věky trvá milosrdenství jeho."

Pokračování

DR. ALFRED FUCHS:

NOVINÁŘ

(PSÁNO ROKU 1924)

STAVOVSKÉ A KOLEKTIVNÍ SEBEVĚDOMÍ NOVINÁŘOVO

(Pokračování z min. čísla.)

Doby, kdy takový Daniel Spitzer koncipoval si nedělní fejeton celý týden, náleží již jakési idylické minulosti novin. S rychlostí ovšem nesmí býti zaměňována nedbalost a ledabylost stylisace. Naopak, právě nejlepší žurnalisté koncipuji právě tak rychle, jako pečlivě. Zcela právem bylo napsáno vynikajícím znalcem žurnalistiky Curtim (Curti: Der Literatenstand und die Presse. Vorträge der Gehestiftung 1921.), že dobrý žurnalista se nepozná podle toho, jak pečlivě stylisuje úvodník nebo fejeton, nýbrž podle toho, jak pečlivě si dává záležet na směsici různých krátkých zpráv. To, co se lehce čte, se obyčejně tak lehko nenapíše.

Dobrý žurnalista nesnese, aby se špatná stylisace omlouvala "žurnalistickým chvatem". Dnešní žurnalism vyžaduje značných vědomostí, v některých rubrikách vědomostí vysloveně odborných. Již dávno není žurnalism charakterisován diletantismem. Vedle svého vzdělání a svého odbornictví má však skutečný žurnalista smysl pro aktualitu, které podrobuje vše: nejen materiál, o němž referuje, nýbrž celý světový názor. Noviny mají býti hlasateli určité filosofie, určité ideje: ale jejich první ideou musí býti idea novin. Idea hlasatele nových věcí; nových věcí, hlásaných zajímavě, starých věcí, hlásaných nově. — Žurnalista přestal již dávno býti "geniálním větroplachem" (Stephan Grossmann: Armad Carrel. Ein Journalisten-drama. Moritz Heimanns. Tagebuch 1921.), ale ten, kdo není stále na skoku, stále pohotově, není žurnalistou. Byl by názor naprosto mylný, kdybychom se domnívali, že tuto službu aktualitě bude nejlépe zastávati někdo, kdo nemá vlastního přesvědčení, sensacelačný šmok, který vždycky se vmýšlí do čtenáře, a nikdy nemyslí sám na sebe. (E. E. Kisch: Loc. cit.) Právě proto, že událostí je tolik, jest nutno, aby se žurnalistovi nerozkutálely, aby je měl jako korálky na co navléknout. Touto nití, na níž korálky navléká, jest však přesvědčení. Žurnalista není hledačem pravdy ve smyslu filosofie. Jeho závěry jsou dány předem. Jeho myšlení jest spíše deduktivní než induktivní. Při tom advokátském způsobu práce jest dvojnásob třeba charakteru, nemá-li se talent roztříštiti a rozbíti. Šalda před lety formuloval tuto pravdu zvlášť lapidárně: napsat, že talent bez charakteru jest roztomilým přislíbem smrti a zmaru. (F. X. Šalda: Víra kulturní "Novina I.") Na kolika žurnalistech splnila se tato předpověď! Bez osobního přesvědčení, osobní odvahy, bez schopnosti mlčeti a býti důvěrníkem není prostě žurnalistických talentů, byť jinak měl žurnalista sebe lepší talent stylistický nebo aranžérský.

Mezi žurnalistickými talenty rozeznávám především tento dvojí typ: stylistu a aranžéra. Stylista jest žurnalistou, jenž dovede psáti; aranžérem jest žurnalista, jenž dovede "dělat list". Lze si představiti výborného žurnalistu, který nedovede napsat ani lokálku, jež by vypadala k světu, ale ví přesně, komu by měl v tom a v tom případě říci o článek, kam co umístiti, jak umístiti titulky, co jest významné a jest bezvýznamné, co bude asi pravdou, co se objeví kachnou atd., atd. A budiž konstatováno, že nejvlivnějšími lidmi v novinách nebývají dnes již spisovatelé, žurnalisté typu Havlíčkova, nýbrž aranžéři novin, strategové aktuality.

Styl novinářský bývá považován za odrůdu pro sebe. Brzy bývá označován za studnici jazykových poklesů, brzy bývá nedostižným ideálem. Hodláme věnovati žurnalistickému slohu zvláštní kapitolu. Zde budiž toliko konstatováno, že speciální žurnalistický sloh je pověrou. Jest pouze sloh dobrý a špatný. Co se nazývá žurnalistickým slohem, jsou jen některé triky žurnalistické dialektiky, o nichž napsal Rossi (Rossi: Journalisten Dialektik. Vídeň 1911) zajímavou knížku. Jest to pouze obratné zacházení s pokusnými balónky zpráviček, dělání nadpisů, vynalézání hesel, jisté pseudovědecké autoritářství atd., zkrátka ony známé prostředečky všech těch, kdož chtějí působiti ať slovem samým, nebo slovem mluveným na duši davu. Sem náleží slohová názornost a obraznost slohová, schopnost pointy, takt, humor atd., atd. Těmto věcem věnujeme ještě zvláštní úvahu. Hlavní věcí je smysl pro aktualitu.

(Pokračování)

Nedostatek masa v Rusku
(Pokračování ze str. 4.)

pak se to rovná více než 20 americkým dolarům. Celodenní vysoký výdělek sovětského dělníka se tedy utratí za jedno kuře. Tutéž cenu musí zaplatiti za 4 libry masa hovězího nebo vepřového.

Když uvážíme zemědělskou strukturu komunistického Ruska, — kde stále ještě asi polovina obyvatelstva se živí prací v zemědělství — pak je to hrozná obžaloba tohoto systému.

Sdělovací prostředky v Americe upozorňují ihned nespokojeného voliče na vzestup cen potravin. Nic nepíší a nemluví však o tom, že dík pracovitosti amerického farmáře ceny našich potravin jsou levné v porovnání k jiným zemím. Hlavně však náš trh je plně zásoben a o žádnou potravinu není nouze. Proč zapomínají naše noviny informovat americkou veřejnost o špatném zásobování obyvatel komunistického Ruska, zůstává pro nás neustále otazníkem. Zamlčují úmyslně nevýkonnost komunistického systému. Jejich informace jsou tím zkreslovány a americkému lidu špatně slouží.

HLEDÁME DÁRCE KRVE

Náš krajan-exulant Jaromír Hrábek z Western Springs se musí příští úterý 14. září podrobit vážné srdeční operaci v St. Lukes presbyterian Hospital v Chicagu. Pro dnešní vysokou cenu jedné pinty krve, a hlavně pro současný nedostatek krve v chicagských nemocnicích, jeho lékař požaduje náhradu deseti (10) pint krve, potřebných při operaci.

Protože jsem znal osobně Jaromírovy rodiče z dob svých středoškolských studií (měli v Broumově knižní a papírnický obchod), a ctihodné sestry, internované od r. 1950 v broumovském klášteře jim jsou dodnes vděčny za všechnu pomoc, kterou od Hrábků dostaly v době největšího režimního útlaku, podejme nyní laskavě — kdo můžeme — zase pomocnou ruku jejich synovi. Volejte chicagský Velehrad (762-2044), abychom věděli, že nás je skutečně deset.

Krev možno dát v kterékoliv nemocnici ve vašem nejbližším sousedství, ale musíte ošetřovatelce výslovně říci, že ji dáváte pro pacienta v St. Lukes Hospital v Chicagu, který se jmenuje Jaromír Hrábek. Typ vaší krve nehraje úlohu, jen nesmíte před tím tři hodiny nic jíst.

Chcete-li dát svou krev přímo v nemocnici sv. Lukáše, jděte do budovy 1725 Harisson St., páté poschodí — číslo dveří 504. Jsou tam každý den od 8 hod. ráno do 8 hod. večer. V sobotu jen od 8 hod. ráno do 1 hod. odpol., v neděli od 11 hod dopol. do 7 večer. Chcete-li jim nejprve zavolat, volejte číslo: 829-2540.

Fr. Vojtěch Vít, O.S.B.

Z NAŠICH KRAJANSKÝCH MISIÍ

Misie sv. Vojtěcha

464 Plains Rd. W. L7T 1H2, Burlington, Ontario, Canada
Tel. 416-523-1932

Drazí přátelé v redakci a administraci, milí a vážení čtenáři Hlasu Národa:

Uplynulo léto, děti se chystají do školy, lidé se vrátili z dovolených a prázdnin, zahradníci a farmáři se chystají sklízet plody jejich usilovné práce a sklizené uložit, aby nás mohli živit po dobu neplodnou, zimní a plodící jen studený sníh a mráz. Příroda se chystá k odpočinku a my se ptáme k čemu se chystáme my, katolíci? My se musíme chystat k době setí, reflexivnímu přemýšlení a meditacím o smyslu našeho bytí a žití na této zemi. Najdeme si pro to čas, nebo opět, i tento rok, oddálíme odhodlání stát se více dětmi Božími, přiblížit se více k Pánu Bohu, poznat lépe sami sebe, poznat lásku Boží, která po nás tolik touží?

Misie sv. Vojtěcha v hamiltonské diecési nikdy nepřestala pracovat, nepřihlížejíc k jinému cíli než již dříve jmenovanému. I v dobách letních a parných naši věřící slyšeli Slovo Boží a meditaci nad svatými čteními. Mnozí dp. to nekonají, prý je horko a proto dávají lidem pohov. Ovšem v misii sv. Vojtěcha se to neděje, neboť duch, správce je si vědom toho, že i v létě hně umírají, ba že v létě se i více hřeší, více oddaluje od Pána Boha, snadněji se zapomíná na věčnost. Člověk je línější a proto my jsme pracovali naplno - a všichni to přežili. Co za tu trpělivost a ochotu vyslechnout si reflexivně Slovo Boží dostanou, to uvidí až na věčnosti, uvidí kolik odpustku jim to vynese v očistci. Přejeme vám všem, přátelé a dobrodinci vše dobré a to vám od Pána Boha vyprošujeme každou neděli a denně u oltáře Páně a za pomoci naší milované vlasti svatých patronů a ochránců. Informovali jsme vás o naší činnosti před naší výroční, prosebnou poutí. Co jsme dělali od té doby? Přečtěte si to v této zprávě.

1. června slavili manželé František a Marie Hartmanovi v tichosti 50. výročí posvěcení jejich svatby na Moravě, v našem milém kostelíčku.

6. června putovalo české Ontario do Midlandu k Panně Marii mezi Hurony a ke kanadským Mučedníkům. Dojeli chathamští, jeden plný autobus. Vedla ho pí. J. Kyš, pí. Komosná a pí. Šantavá z B'enheimu. Pí. Vaňková z Dresden předříkávala písně a zpívalo se celou cestu a střídavě s modlitbami sv. Růžence. I hamiltonští s burlingtonskými jeli tento rok autobusem. Bylo to poprvé, kdy se nám to podařilo. Doufáme, že příští rok, který bude stříbrným jubileem našich midlandských pouti, pojede i větší autobus. Jinak se do Midlandu sjelo asi na 200 nebo více krajanů.

Mše sv. byla jako vždy polní, u oltáře Panny Marie Czenstochowské. Sloužil ji O. Josef Šach z Hamiltonu. Nadšeně se nesly písně od oltáře dolů, do povodí řeky Wye a k znovu vybudovanému jezuitskému sídlišti na ostrohu řeky a naplnily celé údolí radostným a slavnostním duchem. Mnoho lidí se vyzpovídalo. Dp. J. Šach zpovídal již od 9 hod. ranní až do 11 hod. dop. Skoro všichni tíli do svatyně Mučedníků, kde se konalo Eucharistické svaté Požehnání s litaniemi k Panně Marii. Po sv. Požehnání udíleli Otcové Jaroslav Janda a J. Šach požehnání s líbáním sv. ostatků misionářů, mučedníků a všem, kteří byli disponováni, byly uděleny plnomocné odpustky této pouti. Posíleni a s vědomím, že se opět pomohlo naší vlasti a naším drahým krajanům ve vlasti tím, že jsme za ně obětovali tuto pout' a toto nepohodlí (není skoro žádné) v duchu pokory, modlitby a u vědomí našeho národního společenství a sounáležitosti s našimi doma i když jsme daleko od nich, naplnilo duše a mysle poutníků do míry vrchovaté. Všichni slibovali, že přijedou opět na 25. jubilejní pout' do Midland, Ontario.

13. června slavilo Chathamsko veliký svátek. Bylo sv. Antonína Paduánského a do Chathamu se sjelo opět snad tisíc, snad více poutníků, aby oslavili tento významný den, tak okázale slavený na Moravě, na blatnickém kopečku. Přede mší sv. se konal tradiční, na barvy krojů bohatý a pestrý průvod Božího Těla. V průvodu šel O. Anselm Špaček, OFC., slavnostní kazatel a O. Longin Gaborik, CC. s bratrem Svoradem, CC. Nejsvětější Svátost byla poctěna čestnou stráží Kolumbových Rytířů a nosiči nebes, baldachýnu, nad Tělem Pána Ježíše. Hudba p. J. Grabce mohutně vyhrávala krásné poutní písně naší drahé Moravěnky. V průvodu tentokrát chyběly postavy a tváře Otců F. Dostála, SJ., V. Víta, OSB., a Šacha, který byl v Kitcheneru. Po Mši sv. a po vydatném a chutném obědě se sešly davy v místní hokejové aréně, kde se konala tradiční národopisná slavnost s tanci v našich národních krojích. Zde řídil program nestor Chathamska p. Antonín Vajdík, Sr. a jeho sbor. Hosté zde byli až z New Yorku, dovezl je sportovec a hlasatel N. Y. českého rozhlasu p. Jan Petlička. Byli tam i krajané z Afriky a z blízké i daleké Ameriky (chyběło Chicago). Byl tam i přivítán předseda Křesťanské Demokracie v exilu p. Jaroslav Kusý z Německa. (Byl i u nás v Hamiltonu na krátkou sobotní informační schůzku.) Hamilton i Kitchener se též zúčastnili v hojném počtu. Blahopřejeme osadě sv. Antonína v Chathamu, vdp. faráři O. L. Gaborikovi, ct. Bra. Svoradovi, všem farním výborům a účinkujícím na této veliké národní slavnosti k tomu co vykonali. Modlíme se, aby se ještě dlouho v budoucnosti konaly tyto slavnosti a pouť. Musíme se za to modlit; jsem si jist, že Pán Bůh nás neopustí, že vyslyší naše prosby i prosby naší vlasti milých patronů, víme, jsme jisti, že je-li Pán Bůh s námi, že ani my, ani naše řeč, ani naše vlast nezahynou, modleme se za to bratři. A na shledanou příští rok a v hojnějším počtu, hlavně mladší, aby spolupracovali.

19. června 1976, za přítomnosti mnohých hostů z Kanady i ze Spoj. států, oslavili manželé Frank a Marie Hartman slavnostně jejich zlatou svatbu v našem milém, českém kostele v Burlingtonu. Kostel hýřil barvami, svíce hořely ve velikém množství a květy zaplavily kde jaký prostor a před oltářem, na klekátku bíle pokrytém, jako před 50ti lety, si Marie s Frankem — opět slíbili věrnost, poslušnost a lásku manželskou až do konce jejich životů. Po Mši sv. a obřadech v kostele byli všichni hosté pohoštěni u Hartmanů v Burlingtoně. Nechť vám Pán Bůh hodně žehná a hodně radosti dopřeje na vašich dětech i vnoučatech, a nechť vám dá dobrého a dlouhého zdraví do dalších let vašich životů. Přejí vaši přátelé, rodiny a Fr. J. Šach.

25. června jsme v našem kostele v Burlingtonu oslavili svátek Nejsv. Srdce Páně krásnou Mší sv. 27. 6. přivítali v našem středu novokrajany p. a pí. R. Lanz a J. Bílek. 4. července slavili naší Sokolové a Legionáři "Slet" v Torontě. I tam bylo mnoho našich z Hamiltonu. Při té příležitosti nás navštívili pp. S. Řezníček a M. Stencl z Chicaga. 11. července nás, po 1. ročníku pobytu v Hamiltonu, opustili manželé profesor a pí. Z. Kubínek. 25. července dojela emigrantská rodina p. a pí. Vl. Lízna z Itálie a misijní dům je hostil i s jejich 6ti měs. dceruškou po dva týdny. V červenci zemřel ve vlasti otec našeho krajana p. Václava Lomíce; 28. července jsme truchlili nad ztrátou bratra pí. Marie Haškové, p. Zdenka Cýrusa; měli jsme za něho zádušní Mši sv. 5. srpna jsme přijali v našem domě O. Tomáše Špidlíka, S.J., profesora Gregoriánské university v Římě a provinciála českých Jesuitů mimo vlast. Od nás jsme odjeli s O. Špidlíkem a p. Jiřím Hořákem do Philadelphie na 41. světový Eucharistický kongres.

Ve Philadelphii jsme byli přijati velice laskavě vdp. dr. Ludvíkem Němcem, který předsedal všem přípravám, aby i česká větev v Americe, za podpory věřících a duchovenstva, z mnohých zemí mimo Ameriku se mohla důstojně zúčastnit 41. Eucharistického světového kongresu a proseb za kanonizování Bl. Nepomuka Neumanna, našeho krajana a 4. biskupa philadelfského. Dr. L. Němec nás ubytoval v koleji sv. Josefa společně s O. T. Špidlíkem, O. Jaroslavem Popelkou, oba S.J., a p. Hořákem. Tam jsem se setkal i se synovcem našeho milého Otce Václava Michaličky. Otcem Michaličkou. Tento mladý kněz, ačkoliv narozený v Americe, mluví krásnou češtinou, blahopřeji.

V sobotu 7. srpna bylo v kostele sv. Petra, kde je pochován Blahoslavený Jan Nep. Neumann, živo. Radostné byly pozdravy s těmi, které jsme neviděli po léta, kněze i laiky. Před touto událostí, v pátek odpoledne, jsme jeli na výstavu katolického umění. I náš stánek tam representoval naši českou církev. Štánek, díky pořadatelům a umělcům, byl krásný a přilákal mnoho návštěvníků. Nikde, mimo Řím, jsem neviděl tolik kněží a tolik ctihodných sester, jako jsem měl možnost vidět ve Philadelphii na této výstavě. Mnoho sester ještě v tradicionálních habitech působilo důstojně na naše zraky. A bylo jich tam mnoho, činily dojem opravdových sester, nevěst Kristových, nepodléhajícím vlivům módy, tak jako jejich manželství s Kristem, jejich ženichem, nemůže podléhat změnám, je věčné, nadčasové, nepodléhající vratké lidské povaze.

Mše svatá, za předsednictví npd. Jana, biskupa Mořkovského z Galvestone, Houston, s jinými O. biskupy a npd. opatem Tomášem Havlíkem, O.S.B. z Lisle, z naší české Sázavy, s ndp. preláty, monsignory a kněžstvem shromážděným okolo oltáře a za zpěvů Velehradských písní, byla triumfem naší české, katolické pospolitosti za hranicemi vlasti, největší oslavou Boha, nejkrásnějším vyznáním české věrnosti Kristu Eucharistickému, největším darem Americe k jejímu 200. jubileu a povzbuzením všemu lidu z naší krve ve víře, že s Ježíšem oslaveným, Eucharistickým a se slavením Mše sv. jak lid tak duchovenstvo je největším důkazem vzájemné lásky a věrnosti Bohu — Církvi a Národu. Ano. "Nezhyne rod, jenž věřit neustane, dědictví otců, zachovej nám, Pane." Zajisté, budeme-li uctívat Pána Boha, prostřednictvím Ježíše Eucharistického, budeme-li se posilňovat na cestě do věčnosti chlebem života, potom nebude moci, která by nevyslyšela naše prosby za osvobození vlasti. Obnovení je možné, obnovení naší státnosti i naší vlastní přirozenosti jenom: "obnovíme-li se ve všem v Kristu — za pomoci Matky všech milostí, Panny Marie". (Erb naší misie v ham. diecési.) S radostí jsme se shledávali po Mši sv. k společnému obědu, potom, mnozí z nás museli za jinými povinnostmi. V pondělí, po tom velikém triumfu Krista Krále na philadelphském stadiónu, se sešli čeští kněží k poradě ohledně další pastorální činnosti mezi českým lidem mimo vlast. Naše radost z těchto slavností a letních zábav a dovolených byla zkalena dalšími zprávami o úmrtí našich přátel v Kanadě i mimo ni. Tak v Mexiku zemřel náš krajan, dříve v Hamiltonu, p. Sáša Fučikovský a v Burlingtonu, velice nečekaně, člen naší misie p. Ota Stevens (Stejskal). Za něho měli členové misie český sv. Růženec — a O. Šach ho pochoval do kanadské země, nedaleko našeho kostelíka, v pondělí 30. srpna. Za p. S. Fučikovského budeme sloužit Mši sv. v neděli 5. září R. I. P. 18. září vzpomínáme 2. výročí odchodu na věčnost **O. Františka A. Dostála, S.J.** V našem kostele, v Burlingtonu, bude za něho slavena Mše sv., zajisté se ji 18. září, večer v 7 hod., zúčastní hodně věřících. 25. září vzpo-

HODLÁTE SE STÁT PANEM DOMÁCÍM?
PRODÁVÁTE SVŮJ DŮM ČI LOT?
CHRISTIE'S REAL ESTATE
VÁM SVĚDOMITĚ POSLOUŽÍ.
26th STREET AREA — SOUTHWEST SUBURBAN
SALES — APPRAISALS — MORTGAGE
3617 W. 26th St., Chicago, Ill. 60623 Phone 277-7800
Kristina Moysiyakha — Alexandra Moysiyakha-Lala
Brokers

COLUMBIA FEDERAL SAVINGS
9101-09 West Cermak Road • North Riverside, Ill. 60546
A DIVISION OF
LINCOLN FEDERAL SAVINGS & LOAN ASSOCIATION OF BERWYN
Vklady pojištěny do $40,000.00 F.S.L.I.C.
Předměstský telefon 447-7500 Mildred R. Janda, president

mínáme smrti, 2. výročí. Msgra Vladimíra Boublíka z Říma, děkana lateránské University. Byl mladý, učený, ale co to je vše proti rozhodnutím Stvořitelovým? Připravme se dobře a včas, bratři a sestry na hodinu, den, rok našeho odchodu. Připravme se ještě dnes, zítra by mohlo být pozdě. 5. září oslavíme 1. výročí konání našich českých Mší sv. v našem milém kostelíčku v Burlingtonu. Deo Gratias.

Připravujeme: Piknik — 12. září se Mší sv. — polní na farmě u Obrů a Urbanů. Zveme vás všechny, přijďte se potěšit s krajany a přáteli. Naše misijní česká škola začne 5. září. Povede ji p. ing. Z. Kubínek, hlaste vaše děti, vše je připraveno. Chystáme se oslavit svátek sv. Václava. Myslím, že v sobotu 25. září v Torontě v osadě sv. Václava taneční zábavou a v přátelství s torontskými a potom velkolepou Mší sv. o 4 hod. odpoledne v našem kostele v Burlingtonu. **V říjnu připravujeme duchovní cvičení mužů a žen.** Přijďte! Přesné datum oznámíme osobními pozvánkami.

Přátelé, čtenáři "Hlasu Národa", přejeme a vyprošujeme vám všem hojnost milosti a Pánova požehnání. Nemocným vyprošujeme trpělivost a důvěru, v brzké uzdravení. Redakci Hlasu Národa hojnost předplatitelů. Nezapomeňte na předplatné, na propagaci Hlasu Národa, ani na naše Nepomucenum.

VASIL BEJDA ODHALUJE

(Z tajných protokolů ideolog. odd. ÚV KSČ)

Skutečné názory vládnoucí skupiny v Československu nenajdete ani na stránkách Rudého práva či Tvorby, ale pouze v jejich projevech na uzavřených aktivech stranické elity, kde mluví k "zasvěceným" v domnění, že se to nedostane "ven". Pokrytectví těchto lidí je však často tak odporné, že vedle některé poctivé funkcionáře strany aspoň k takové formě odporu, jako je předávání tajných zápisů těchto aktivů opozici. Vybrali jsme tentokrát z mnoha set stránek protokolů některá odhalení Vasila BEJDY, vedoucího ideologického oddělení ÚV KSČ a jednoho z nejbližších spolupracovníků Vasila Bil'aka, tedy jednoho z nejvlivnějších mužů nynějšího režimu. Uveřejňujeme jeho autentické výroky z několika takových neveřejných "aktivů" bez jakýchkoliv úprav a změn a také bez komentáře (pouze mezititulky jsou redakční). Kdyby režim chtěl autentičnost těchto výroků popřít, můžeme mu posloužit kompletními originály).

□

PŘÍZRAK NÁBOŽENSTVÍ

Výchova v duchu marxistického světového názoru je základní směr. V této souvislosti je možno se pozastavit u otázky nevyhnutelnosti šíření vědecko-ateistické propagandy. Je vám známo, že v Československu jsou relativně silné pozůstatky různých náboženských předsudků. V ČSSR působí okolo dvaceti různých církví v různém rozsahu.

Jestliže je na Slovensku hlavní, resp. nejsilnější a ideologicky nejnebezpečnější katolicismus, tak v Čechách největší politické nebezpečí hrozí ještě navíc i ze strany evangelické církve!

Svého času soudruh Husák konstatoval, že na Slovensku je jediným možným nebezpečím a možnou politickou opozicí katolicismus. Jestliže jste někteří znali situaci na Slovensku v roce 1968, tak se vám pravdivost těchto slov potvrdí velice názorně, když si vzpomenete na aktivizaci katolicismu prostřednictvím Hnutí koncilové obnovy. V současné době se zdá, že je možné hodnotit situaci tak, že se tato snaha politické aktivizace katolicismu na Slovensku eliminovala a církev tam působí v rámci svých povinností a funkcí.

My jsme vždycky tvrdili, že existuje-li na jedné straně náboženská svoboda zaručená ústavou a tuto svobodu i plně respektujeme, jde jen o svobodu náboženského vyznání, tak jsme v žádném případě nikdy nedovolili a nedovolíme, aby církev začala hrát sebemenší samostatnou politickou funkci. Církev má jiné poslání, a to duchovní. V politice jsou jiné orgány a instituce, které politické zájmy naší republiky zastupují, reprezentují a obhajují. S žádným krokem, který směřuje k politické aktivizaci církve, souhlasit nemůžeme, a to i v souhlasu se zákonem. Tuto činnost církve musíme pochopitelně překazit.

Pokud jde o náboženskou svobodu, je zabezpečena. Byli instalováni čtyři noví katoličtí biskupové. Z toho tři na Slovensku — v Bystrici, Nitře a Trnavě — a čtvrtý v Olomouci. I to svědčí o tom, že náboženská svoboda je plně respektována a zabezpečována.

□

PROPAGACE LENOŠENÍ?

Pokud jde o Čechy, je třeba podtrhnout, že evangelická církev razí v současné době nový směr a tato nová orientace se v českobratrské církvi evangelické začíná velmi aktivizovat právě v duchu vytvoření samostatné politické síly. Tato orientace přitom vystupuje proti vedení církve, ale přes kritiku vedení vlastní církve se v podstatě snaží kritizovat náš socialistický stát. Jejich ideologie je ideologií parazitismu, v jejich novém programu vyzývají ani ne tak k pracovní iniciativě, jako spíše k lenošení! V tomto novém programu se m.j. doslova říká: "K pravému lidstvu patří i nicnedělání. Štěstí člověka není v tom, že něco dokáže a zanechá po sobě nějaké výsledky, které budou znamenat lidský pokrok, ale naopak nicnedělání a lenošení patří k pravému lidstvu" (Poznámka: — V citátu má být zřejmě "k pravému lidství" — Vasil Bejda to očividně poplet!).

Smyslem této ideologie je podrývat socialistický stát a socialistickou angažovanost našich lidí. Přitom je třeba vidět, že tato nová orientace má spojení i na Západě. Každý krok, který se u nás dělá, je tam ihned sledován a zaznamenáván.

Hovořil jsem o nevyhnutelnosti boje s náboženskými předsudky a šíření vědecko-ateistické propagandy i proto, že otázka náboženských předsudků je nejen otázkou starších pokolení našich babiček a dědečků, ale tato primitivní ideologie nachází porozumění, podporu a aktivitu i mezi části naší mládeže.

□

JUM-KUM-KIN V BRATISLAVĚ

Možná, že víte, že v minulých letech vznikla v Československu nová sekta, která má název Boží principy. Autorem této sekty je Jum-Kum-Kin, jihokorejský filosof. Jednou měl nějaký sen a na základě tohoto snu ráno, když vstal, napsal knihu právě s názvem "Boží principy". Jejich podstatou je dělení světa na dvě části. Dělení není třídní, ale biblické. Cituji. "Svět je dosud rozdělen na dva velké bloky — komunismus a demokracii, které obrazně představují Kain a Abel. Konflikt mezi těmito dvěma ideologiemi je jedním z početných znamení konce tohoto světa. Poslední konflikt zahrnující celý svět mezi těmito ideologiemi je nevyhnutelný. V posledním rozhodujícím konfliktu mezi Kainem a Abelem dojde k předvídanému božímu vítězství". Kain — tj. svět socialistický, Abel — svět kapitalistický. Pochopitelné že nastává nevyhnutelný konflikt. Dobro vítězí nad zlem, socialismus bude rozbit. Abel poráží Kaina.

Kniha obsahuje 12 kapitol. Je vysloveně reakční, protože základem a smyslem je biblická terminologie o obnovení křižáckého tažení proti socialistickému světu.

(Pokračování v příštím čísle.)

Rhodésie žádá Spoj. státy, aby zachránily jih Afriky od komunismu

Salisbury. — Ministerský předseda Rhodésie Ian Smith řekl v pondělí 6. září, že Spojené státy mají povinnost pomoci vyřešit v Rhodésii problém vztahů ras a zabránit rozšíření komunismu po zemích jižní Afriky, kam už teď Moskva prostřednictvím Kuby pašuje a vycvičuje guerily. Doslovně řekl: "Amerika je dnes vůdcem svobodného světa, a chce-li jím zůstat, má povinnost nám pomoci vyřešit naše cizinou vyvolané potíže. Myslím, že Amerika má stále povinnost stát na straně svobodného světa. Nechceme, aby přišla vybojovat za nás naše války — k tomu, myslím, si sami postačíme — avšak musí jasně dát najevo, že neopustí scénu jako v Asii a nenechá komunistickou saň postupně a beztrestně se zmocnit celé jižní Afriky."

Vietnamci udali jména 12 Američanů, padlých v boji

Paříž. — Komunistická vláda Hanoje dala americkému velvyslanectví v Paříži jména dvanácti amerických letců, zahynutých ve vietnamské válce, kteří byli doposud ve Spojených státech považováni za nezvěstné. V přiloženém prohlášení vietnamského velvyslanectví bylo řečeno, že komunistická vláda Hanoje dává tento seznam Američanům jako gesto dobré vůle. Političtí pozorovatelé se domnívají, že Hanoj si tím chce získat americké veřejné mínění proti US vetu na žádost Hanoje o členství OSN.

Dosud je více než 900 Američanů, kteří bojovali ve vietnamské válce nezvěstnými. Většinou to byli letci, zmizelí při náletech ve Vietnamu, v Laosu nebo v Kambodži. Má se za to, že vesměs jsou mrtví. Komunistické vlády Indočíny odmítly dát dovolení k tomu, aby skupiny Američanů pátraly na místě po pozůstatcích těchto nezvěstných amerických vojáků.

Hanoj už dříve žádal, aby Spojené státy podle pařížské mírové smlouvy splnily svůj závazek a zaplatily válečné škody, způsobené ve Vietnamu. Washington však odmítl jednat o této věci, jakož i o normalizaci vztahu mezi oběma zeměmi, dokud nebude objasněn osud všech amerických vojáků, zmizelých za války ve Vietnamu.

Viking 2 poslal své první fotografie povrchu Marsu

Pasadena, Cal. — US sonda Viking 2 poslala k zemi první snímky povrchu Marsu z místa přistání, jež je asi 4,600 mil na severovýchod od místa přistání sondy Viking 1. Zdá se, že přístroje této sondy budou fungovat normálně.

Sonda Viking 2 přistála na starém lávovém poli, které bylo možná později podrobeno činnosti vody. Barva půdy tam je — stejně jako na místě přistání sondy Viking 1 — červenavá kvůli železitým sloučeninám a barva obzoru je bledě růžová. Půda okolo sondy je dostatečně sypká, takže bude možno s ní konat v malé laboratoři sondy biologické pokusy, jejichž cílem je zjistit, zda na Marsu existuje či existoval život v některé formě. Sonda Viking 1 nedala na tuto otázku odpověď. První nabrání půdy pro laboratoř bude vykonáno už tuto sobotu.

Sovětský pilot uletěl v superjetu do Japonska

Tokio. — Sovětský pilot Viktor Ivanovič Valenkov, 29letý, uletěl v jedné z nejmodernějších bojových stihaček MIG-25 ze Sibiře do Japonska a požádal tam o právo asylu. Řekl, že chce žít na svobodě a vystěhovat se do Spojených států.

Toto letadlo typu MIG-25 letí třikrát rychleji než zvuk a může dosáhnout výše až 119 tisíc stop. Přistálo na malém letišti u města Hakodate, 500 mil severně od Tokia.

Sovětská vláda prý už požádala o vrácení letadla, avšak japonská vláda zatímně odmítla vyhovět žádosti Sovětu, protože toto letadlo představuje úlovek prvního řádu pro japonskou výzvědnou službu.

ÚMRTNÍ OZNÁMENÍ

SPOLEK ŠUMAVAN

oznamuje všem svým členům, přátelům a krajanům, že v opuštěnosti svého bytu zemřel náhle náš člen

JOSEF VONDRÁŠEK

bytem: 2428 S. Spaulding, Chicago, Ill.

Narodil se v Československu 9. dubna 1912; do Spojených států emigroval za svobodu po komunistickém puči v Československu a po dlouhá léta pracoval v kovoprůmyslu u známé chicagské firmy Wittek Co.

Zemřel náhle, pravděpodobně v pátek nebo v sobotu 28. srpna 1976, a v sobotu 4. září 1976 byl v tichosti za přítomnosti našeho českého kněze Otce Vojtěcha Víta, O.S.B., uložen k věčnému spánku na hřbitově Královny nebes.

Nechť najde náš krajan, samotář a exulant konečně mír v náručí Božího milosrdenství, nechť je mu americká země lehkou a jeho dcera v Československu nechť přijme projev naší křesťanské soustrasti.

Za Klub Šumavan:
FRANTIŠEK BULÍN, *předseda*

DOPISY našich čtenářů

CEDAR RAPIDS, IA.:

Sister Mildred Trzil

Ctěná redakce H.N.!

Tuto zprávu jsem vám chtěl zaslat už před dvěma týdny, ale neměl jsem času ani chuti k psaní. Možná, že jste tuto zprávu četli jak v anglických novinách, tak v našem Hlasu Národa. Sestra Mildred Tržil z Cedar Rapids zemřela na nemoc "Legion disease". Zúčastnila se Eucharistického kongresu ve Filadelfii. — Zasílám vám výstřižek z novin, prosím vás, vyberte si z něho podrob-

Sestra Mildred zemřela 25. srpna a pohřeb se konal v sobotu 27. srpna v kapli nejsv. srdce koleje Mt. Mercy. Koncelebrovanou mši svatou sloužil dp. Louis Tržil, farář u sv. Václava ve známém — Dvořákovu městečku — Spillville, za asistence dp. Clarence Fráňa a James Sulivan a sedmi jiných kněží. Sestra Mildred poslední tři roky byla ředitelkou pěveckého sboru u nás v Cedar Rapids, u sv. Václava, který byl uznáván za nejlepší v širokém okolí. To byl úsudek každého, kdo měl příležitost jejich zpěv slyšet. Pro nás Čechy bylo významné to, že sestře se vždy líbily krásné české písně, zvláště mariánské a při slavnostních dnech a svátcích v našem kostele nikdy česká píseň nechyběla. Také před krátkým časem si vypsala přání, které písně si přeje, aby ji zpívali až zemře. Za krátký čas k neuvěření sbor její přání vyplnil. Byly to písně "Zdrávas Maria", "Bud' matkou mou", "Tisickrát pozdravujem Tebe", "Holy-Holy" a "K nebesům dnes zalet' písni".

Osadníci sv. Václava téměř zaplnili celou prostornou kapli a tak vzdali čest a uznání ctihodné sestře Miladě, kterou měl každý u nás upřímně rád.

Dp. Fráňa při proslovu zdůraznil zásluhy a ocenil práci, kterou sestra vykonala pro náš česko-katolický lid v Cedar Rapids. Členové pěveckého sboru dostavili se v plném počtu, aby se rozloučili a zapěli její milované písně. Zpěv tento řídila Mrs. Joan Drahozal.

Budeme dlouho vzpomínat a nikdy nezapomeneme práci milované sestřičky Mildred. Odpočívej v pokoji.

Než vstoupila do řádu milosrdných sester, sestra Mildred byla členkou Katolických Sokolek. V ten čas se vše odbývalo v české řeči a české zpěvy se zpívaly vždy a všude. Sestra Mildred si je pamatovala až do dnešních časů. Naše osada a všichni ji budeme postrádat. Čest budiž její památce. Všemohoucí Bůh ji jistě odplatí, co vše vykonala ku cti a chvále Boží, a to vše jen z lásky k Bohu, Církvi a národu. S Pánem Bohem sestřičko, a na shledanou!

W. C. Drahozal

P.S. — Dp. Vítovi k jeho 25. jubileu kněžství a pilné práce na vinici Páně přeji mnoho zdraví, Božího požehnání a dlouhá léta, aby ještě mohl dlouho pracovat pro náš katolický lid a českou větev. Bůh Vás, Otče, opatruj a zachovej! Zdař Bůh, Vaši práci

W. C. a O. A. Drahozalovi

DUBUQUE, IA.:

Ctěná redakce Hlasu Národa!

Musím se ozvati v těchto řádcích, aby ty moje známé a přítelkyně věděly, že dosud žiji i přes ty všecky útrapy a nemoci, že mne přece Pán Bůh sílí a zdraví zase dává. Měla jsem dvě nehody a vzalo to 3 měsíce, než jsem se z toho zase pozdravila. A když jsem měla radost, že jsem zase zdráva, tak mi nějaký opilý mladík vrazil do mého vozidla Comet Capri a narazil na telefonní sloup a celou káru tak mi rozbil, že nebyla ku potřebě. Musela být odvezená do džankyardu a jeho taky. Ale že byl pojištěn, tak jsem něco dostala za káru, ale musím přidat a dostat jinou. Už bych káru ani nechtěla, ale jsem bez auta jako bez ruky. Už padesát let pořád jezdím autem a teď mám slabé srdce, v levé noze velkou bolest a lékař nechce, abych moc chodila a byla na nohou. Tak musím mít káru k nákupu a do kostela, neboť mně chůze strašně dělá nesnáze.

Milé přítelkyně, už to s námi lepší nebude. Lituji vás velice, že také máte různé nesnáze, ale musíme s tím být spokojeny a poručiti to Pánu Bohu.

Měla jsem krátkou návštěvu, potěšila jsem se, ale jen mi bylo líto, že jsem ji nemohla uctít dobrým obědem, jak bych si byla přála. Ale když není na to člověk připraven alespoň den nebo dva, nejde to sfouknout, drahá Mařenko Š. Odpusti a přiště mi nech vědět dříve. Takové dobré koláče já ani neumím, jako ty. Přiště se postarám o něco lepšího, nežli jsem ti dala zde u mne k obědu.

Minulý týden jsem dostala pozvání od dr. a Mrs. Paul Pechouše k oslavě otevření jejich oční kliniky a dvou ještě jiných lékařů dr. Faber a dr. Shinitz. Velice to tam bylo krásně zařízené a každý byl počastován dobrými jídly a pitím.

Dr. Paul Pechouš je český oční lékař, zkušený operátor a velice nadaný. On má mnoho zákazníků, protože je velice dobrý a lidumilný. Je vzorný katolík i celá jeho rodina.

Tak se nám letos v srpnu udělala vždycky ráno zima a pak odpoledne je zase dosti teplo. To už nám připomíná přicházející podzim. Škola dětem začala a politické strany si odbyly své konvence a prázdniny pracovních odborů také skončily. Každý se znovu chopí práce a vrátí se po dovolené k svým povinnostem. Také všechny spolky se zase ujmou svých úkolů a pustí se do práce. Spojme naše myšlenky pro veškeré zájmy lidu a pro budoucí pracovníky pro americké zájmy a vůdcovství ve světě, na kterém nyní velice záleží, abychom neudělali chybu. Dobře si rozmysleme, komu dáme v listopadových volbách svůj hlas. Prosme Pána Boha, aby nás vedl podle své svaté vůle k dobru lidu. Je potřeba změny a více ochrany a spravedlnosti, aby se časy zlepšily a nastal lepší pořádek ve světě. Ve světě je tolik zlořádu, že si člověk není jist ani svým životem. Nejen na ulici, ale i v domovech. A když ty darebáky chyti, tak je zase propustí a oni mohou tropiti zlo znovu.

Rok za rokem je toho uličnictví více a více, ale za to prezident sám nemůže, když mu Kongres potřebné zákony neodhlasuje. Dobrému, pilnému člověku dnes je těžko žít, jak u komunistů tak u nás.

Taky jsem měla nehodu, o které jsem už psala. V šest hodin ráno slyším takovou ránu, dívám se z okna a vidím moji káru rozbitou a přiraženou k telefonnímu sloupu. Policajti už tam byli, neb je sousedi hned zavolali. Tak jsem se rychle oblékla a šla dolů na ulici. Byla to pro mne rána, že jsem nemohla leknutím ani mluvit. Ale sousedé naproti bydlící mně pomohli zavolat dceru a vnuka. Ten hned přijel a kára se odtáhla do džankyardu. Policajti chytili toho mladíka, neb i svou káru rozbil. Protože ujel a byl opilý, tak mi to za několik dní pojišťovna jeho zaplatila. Mám káru jinou, ale už to není ta, na kterou jsem byla zvyklá. Štěstí, že jsem nebyla v autě. Byla bych zabitá. Díky Bohu jsem zdráva, ale vzalo to několik dní, než jsem se z toho probrala.

Pí. Pohajda, zdravím Vás a děkuji za hezký dopis. Odepíši brzo. Zdravím ctěnou redakci a všechny čtenáře.

T. O. Brejchová

RACINE, WIS.:

Milí čtenáři Hlasu Národa!

Oslava zlatého jubilea sňatku manželů Karla a Františky Králíčkových, jak o něm přinesly gratulační vzpomínku naše noviny H. N., se slavila v sobotu, 4. září. Při mši sv. v 5 hodin večer, manželé Králíčkovi obnovili svoje manželské sliby při koncelebrované mši sv., kterou obětovali dp. Jiří Kolanda, náš farář, a dp. Václav Knotek, M.M., misionář na Formose, Taiwanu. Po mši svaté byla hostina a taneční veselice v síni osady sv. Jana Nep.

Pí. Králíčková se jmenovala za svobodna Kuželová a byla oddána s Karlem Králíčkem v našem kostele sv. Jana Nep. 1. září 1926. Oddával je Msgr. Antonín Weiler. Manželé Králíčkovi pocházejí oba z Vlčnova na Moravě. Do Ameriky přijel Karel jako malý chlapec r. 1907, a Františka jako mladá dívka r. 1922. Roku 1974 navštívili svoje rodné místo Vlčnov, kde doposud žije 5 sester a 1 bratr pí. Králíčkové. Při té příležitosti si zajeli prohlédnout koncentrační tábor Osvětim v Polsku, kde byl vězněn a umučen nejmladší bratr pí. Králíčkové pár měsíců před svým vysvěcením na kněze.

Pan Králíček pracoval pro Walker Co. 37 let. Roku 1963 šel na pensi a při tom byl správcem Sanders Park 6 roků.

Manželé Králíčkovi vychovali jednoho syna, Charles T. Králíček, který je dnes usazený v New Yorku; dvě dcery — Irene Šišák v Racine a Margaret Ebinal ve Stuartevant. Těší se s 10 vnoučaty.

Gratulujeme manželům Králíčkovým a přejeme jim zdraví a Boží požehnání k dalšímu spolužití. — S pozdravem na ctěnou redakci a všechny čtoucí

Vinc. Koníček

● PROFIL ČLOVĚKA

Mons. GABRIEL DUATUKA, Biskup z Rumberku v Sudanu

6. dubna Pavel VI. jmenoval sídelním biskupem v jihosudánském Rumbeku domorodého 54-letého kněze Gabriela Duatuku, generálního vikáře této diecéze a faráře v Meridi.

Mons.Duatuka patří k velikému kmenu Azande a narodil se v malé vesničce Mabú, poblíže 300 km dlouhé cesty, jež spojuje městečko Tombora s Wau, hlavním městem provincie Bar el Ghazal (Gazelí řeka).

Ještě asi před 60 lety všichni obyvatelé této oblasti vyznávali domácí africká náboženství. Hlavním božstvem jejich primitivní víry byl Mbori, odpovídající přibližně našemu Bohu Stvořiteli, kterému byli podřízeni duchové zvaní Mani. Těm polobohům obětovali vždy první plody ze sklizně, aby si tak zajistili jejich pomoc při honbě a rybolovu a vyprosili si od nich uzdravení z různých nemocí.

U každé chýše ve vesnici stála třínožka zvaná "tuka" a na ní se kladli předměty určené za oběť duchům. Biskupovo jméno Duatuka znamená v řeči kmene Zande, vybudovat, vystavět tuku, čili oltářík, na němž se obětuje duchům. Rodiče mu pravděpodobně dali při jeho narození toto jméno, aby tak vyjádřili svou vděčnost duchům Mani za jejich pomoc. Několik let potom přišel do jejich vesnice katechista z misijní stanice Mupoi, usídlil se v ní a začal vyučovat místní mládež "Pa Mbori", neboli Slovu Božímu.

Jednoho dne se Duatuka poprvé setkal s otcem Arnoštem Firisinem, jedním z prvních misionářů v této oblasti. Je o něm známo, že působil v Africe přes 60 let a domorodci ho pro horlivost v hlásání evangelia nazývali "Bansangbambori", anglicky "Basangbayo", což znamená v překladu "Muž Božího Slova".

Duatuka se stal jedním z jeho nejpilnějších žáků. Nakonec se odebral do misijní stanice Mupoi, aby tam dokončil půlroční katechumenát a po něm byl pak ve věku 13 let pokřtěn.

OTTO PEJSA,
proprietor

Zavítáte-li do Chicaga, do bývalé "České Kalifornie", a zmocní-li se Vás touha uvidět ještě jednou, jak tomu bývalo za starých časů, zajděte si na oběd či večeři do

NEW
LITTLE BOHEMIA

OTTO'S RESTAURANT and COCKTAIL LOUNGE

American & Continental Cuisine

2700 S. CHRISTIANA AVE.
CHICAGO, ILLINOIS 60623

Zavřeno v pondělí

Phones: 277-0872; 762-9537

Křtil ho sám otec Firisin. Místo aby se vrátil do rodné vesnice, Duatuka zůstal však i po křtu v misijní stanici a navštěvoval tam misionáři vedenou základní školu.

Koncem r. 1938 ho misionáři poslali do malého semináře v Bussere poblíže Wau, protože se v něm již probouzel Boží hlas, který ho volal ke kněžství.

Jeho matka Natamanu mu před odchodem vyčítala: "Proč odcházíš tak daleko a nezůstaneš raději se mnou? Jsi jedinou naději mého stáří a nyní mě chceš opustit? Slyšela jsem, že ses rozhodl navštěvovat školu "těch, kteří se nikdy neženi" a tam učí chlapce napodobovat misionáře a vyzývají je, aby se také nikdy neženili. Myslíš, že dokážeš následovat jejich příklad? Nezapomeň, že misionáři jsou běloši, kdežto ty jsi černoch.

I později, když Duatuka každý rok přijel domů na prázdniny, matka své výčitky opakovala a spolu s ní i všichni příbuzní, kteří svorně říkali: "Vždyť ti, konec konců nenavrhujeme nic špatného. Oženit se není přece žádný hřích".

Pouze otec stál na jeho straně. Jako všichni náčelníci kmene Atande, i on byl vyrovnaný a rozvážný muž. Jednoho dne mu řekl: "Vím, že práce, *na kterou se připravuješ, je obrovská* a velmi těžká. Ale nic proti tomu nenamítám. Jdi za svým cílem. Radím ti jen, abys byl vždy dobrým člověkem, abys nikdy nekradl a vždy poslechl to, co ti řeknou misionáři. Nyní ti požehnám, protože, až se znovu vrátíš, možná už nebudu mezi živými".

Po skončení středoškolských studií Duatuka se vydal na dlouhou cestu do velkého semináře v Gulu v severní Ugandě, kde mohl studovat filosofii a teologii.

Tam dostal jednoho dne dopis se zprávou, že jeho otec těžce onemocněl. Nejvíce ze všeho ho mrzelo, že otec až dosud stále odmítal křest a rovněž nyní, v nemoci, se nechal léčit od místních kouzelníků. Duatuka mu proto ihned odepsal: "Drahý otče, nech si tento dopis přečíst až budeš sám, jen mezi čtyřma očima. Zpráva o tvé nemoci mi působí velký zármutek a obětuji Bohu své modlitby a slzy, aby tě odměnil za trpělivost, s níž snášíš bolesti. Nevěř kouzelníkům, protože tě jenom podváději a tahají z tebe peníze. Znáš přece misionáře, kteří přišli do naší vesnice hlásat Boží slovo. Ti nemají ženy a opustili i své rodiče a rodiny, aby nám ukázali pravou cestu, která vede k Bohu. Jak můžeš odmítat křest, když tě o to prosí tvůj vlastní syn? Pokud jde o ženy, máš nyní dvě, ale myslím, že jedna z nich postačí, aby tě ošetřovala během nemoci. Vyslechni mě, a udělej, oč tě prosím. Dej mi své požehnání a přijmi co nejsrdečnější pozdravy od svého syna Gabriela Duatuky.

Když mu pak katechista o samotě přečetl tento dopis, otec jednoduše prohlásil: "Chci následovat jen Boha mého druhého Duatuky". A nechal se pokřtít.

Gabriel Duatuka byl vysvěcen na kněze v kostelíku misijní stanice Nzara, 19. prosince 1953. Obřadu se zúčastnil velký zástup křesťanů i nevěřících. Byl to již čtvrtý kněz z kmene Azande.

Po dvou letech, v r. 1955, vypuklo krvavé povstání jihosudánských černochů proti ústřední arabské vládě. Vzbouřenci byli donuceni složit zbraně, mnoho z nich bylo uvězněno a popraveno. Ostatní buď zahájili partyzánskou válku a nebo uprchli do sousedních zemí. Ráno 15. října 1955 byl zatčen i páter Duatuka, právě když po mši sv. vycházel z kostela. Byl dopraven do 100 km vzdáleného vězení a tam byl do krve zbičován a mučen. Nutili ho, aby se odřekl křesťanské víry, ale páter Duatuka nezapřel Krista ani při nejkrutějším mučení. Odpoledne příštího dne ho převezli do Meridi, kde až dosud působil jako kaplan a uvrhli ho do vězení spolu s dalšími místními zatčenými. *24 hodin nato byl však neočekávaně propuštěn bez přelíčení*, díky energickému zásahu svého biskupa. Je samozřejmé, že tyto bolestné zkušenosti zanechaly stopy nejen na jeho těle, nýbrž i na duchu.

R. 1965 byli všichni jihosudánští misionáři mezi černochy vypovězeni ze země. Obyvatelstvo odpovědělo na toto opatření novým zesílením partyzánské války. Páter Duatuka se uchýlil do sousedního státu Zaire a zůstal tam až do r. 1972, kdy konečně byla uzavřena dohoda mezi vládou a povstalci.

V r. 1974 Pavel VI. zřídil v Sudanu církevní hierarchii a v lednu příštího roku, kard. Rossi vysvětil v katedrále města Guiba tři nové sudanské biskupy. Jedině diecéze Rumbek zůstala bez pastýře v očekávání lepší budoucnosti. Nyní byla konečně jmenováním pátera Duatuky vyplněna i tato poslední mezera.

Jeho diecéze Rumbek má rozlohu 83.257 km čtverečních a 600.000 obyvatel, z toho asi 35.000 katolíků. Pro tento obrovský zástup věřících má však nový biskup k dispozici jen 4 domorodé kněze, dva stálé jáhny, 8 řeholních sester a hrstku katechistů. Žeň je zde tedy opravdu bohatá, ale je tu i celá řada nevyřešených problémů, a to takových, před nimiž ustupují malomyslní i neohrožení hlasatelé evangelia. Mons. Duatuka je však přesto přesvědčen, že Bůh dříve či později vlije sílu a odvahu do srdcí svých apoštolů a ti se pak nebudou bát vydávat o něm svědectví.

VLASTENCŮV ODKAZ

Plk. gšt. Oskar Pejša

21. června t.r. uplynulo 27 let od popravy div. generála Heliodora Píky a 8 let od doby, kdy byla jeho čest rehabilitována rovněž komunistickou justicí, protože v obnoveném hrdelním řízení před Vyšším voj. soudem v Příbrami v prosinci 1968 (tedy již za sovětské okupace — moje pozn.) prohlásil předseda soudu, dr. Lešič: **"Obžalovaný generál Píka zprošťuje se podle paragrafu 226, pís. a, trestního řádu v plném rozsahu obžaloby státního prokurátora v Praze, protože nebylo dokázáno, že se staly skutky, pro něž byl stíhán".** Může být jasnějšího důkazu, že šlo o justiční vraždu?

Mravní a vlastenecký profil mého dávného přítele vyznívá z jeho dopisu, který na rozloučenou napsal v noci před popravou:

Milovaní, nejdražší,

před strašně a hrůzně tragickými okamžiky stojím klidný a vyrovnán, s čistým svědomím a vědomím, že — přes mnohé chyby — jsem své povinnosti plnil co nejsvědomitěji a co nejpoctivěji. Jsem přesvědčen, že nejde o justiční omyl. Vždyť vše je tak průhledné — že jde o politickou vraždu — přece však rád přinesu tuto násilnou obět', bude-li sloužit k uklidnění v národě, k jeho sjednocení. Není ve mne zloby, nenávisti ani pomstychtivosti; snad toho chtějí moji protivníci využít k dosažení jednoty; — studí mne však hořká lítost nad tím, že zmizela spravedlnost a pravda (snad jen dočasně) — a šíří se nenávist a mstivost. Zmizel smysl pro snášenlivost, pro svobodu myšlení a projevu. Jen lehce se pravda překroutila v pravý opak a není dovoleno dáti jediného svědectví a důkazu k obhájení pravdy. Je mi líto, že strach ovládl většinu lidí, a že se neodvažují říci pravdu, nebo aspoň neříci vyloženou lež, buď z donucení, nebo z konjunkturismu. Kam zmizela poctivost a odvaha? Kam zmizelo naše "Credo" — zděděné od M. J. Husi a T. G. Masaryka, které jsme tak hrdě sobě i světu připomínali? PRAVDA! — Je tu soumrak národního svědomí, nebo už temno svobody i lidských práv? Ne, nemohu uvěřit, neboť genius národa je věčný, přetrvá i bouři a nedá zahynouti.

Netruchlete pro mne. Svědomí mne neruyže, netrpím příliš pod krutou ranou osudu. Myslím na Vás, moji nejdražší, myslím i na dobré a věrné přátele, myslím na celý národ, který již tolik vytrpěl; je mu třeba klidu k posílení, neboť bude stále vystaven nebezpečí. Nesmíme si dovolit vnitřní rozkol, rozbroje, nesnášenlivost a nové Lipany. Jen úcta k mínění druhého, vzájemné pochopení, svoboda přesvědčení, jak náboženského, tak politického, může udržet jednotu a svornost národa a tím jeho sílu. Toto musí být cílem všeho Vašeho snažení. Přesvědčujte k dobré vůli! Sjednocujte! Věc národa, jeho blahobytu a bezpečnosti jsou společné všem; v tom se vždy shodnete. Může to být formou politickou, v plné rovnosti všech zajistit štěstí a blahobyt národa... Pokrok je nezadržitelný, je zákonem přírody, zdokonalování; věřím v úspěch evoluční — výchovou. Ostatně forma politická není nezměnitelná; režimy žijí a mizí, jen národ je věčný. — Pokud jde o můj "zločin", který mám smýt krví, věřte, že v těchto tragických dnech nezatěžuji svědomí hříchem a lží, když Vám pravím, že jsem zcela nevinen, a že se za mne nemusíte stydět. Vězte, že jsem obhajoval ze všech sil a všemi použitelnými prostředky a schůdnými cestami svůj národ, náš stát a jeho nezávislost, a že jsem se vždy vystříhal všeho, co mohlo národu a státu škodit. Ve válce jsem se snažil sjednotit veškeré úsilí všech proti hitlerismu, aby národ byl co nejrychleji osvobozen. Spojil jsem se se všemi, kteří nám v tomto úkolu pomáhali.

Řešit věci vnitřní a stranické politiky jednak nepřísluželo vojáku, nýbrž národu doma, jednak nesměli jsme se tím oslabovat a rozpolcovat. Věřil jsem presidentu republiky; plnil jsem rozkazy vlády a nadřízených — jako poctivý voják, který měl to štěstí svobodně bojovat za ujařmený národ. Dokumenty, svědkové, historici později jasně dokáží, že jsem pro urychlení spojeneckého vítězství přispěl měrou nemalou... Dále mi věřte svatě, že co mi vytýkají za velezradu, bylo moje úsilí rozbít pomluvy a válečnou psychózu a vystříhal jsem se všeho, co by mohlo poškodit zájmy státu. Nedorozumění mezi národy — tot' největší zlo, které přináší nenahraditelné ztráty, často zkázu i vítězi. Válka je odůvodněna jen pro záchranu národní svobody, pro obranu nezávislosti, k ochraně existence národa...

O procesu Vám jednou poví obhájci; nechci se zde zabývat tendenčností, snad mstou; buďte přesvědčeni, že jsem jen pro národ, pro celek žil. Věřte, že i v přesvědčení — že přináším obět svému národu — klidně budu umírat.

Nejdražší moje ženo, Milko, dceruško Táničko, a synu můj Milane, odpusťte mi, že jsem se málo staral o Vás, když jsem se domníval býti ve službách celku. Osud Vám to vynahradí — nezoufejte a neplačte; — věřte! Rozsévejte snášenlivost a lásku mezi lidmi. Jedině proti Vám jsem se prohřešoval, když jsem Vás zanedbával.

Drahý můj synu, služ věrně našemu národu; buď člověkem, to je buď dobrý k lidem! Buď pojitkem v nedorozuměních, snaž se odvrátit rozkol. Buď laskavý a pomáhej lidem. Věnuj se však více rodině, než jsem to dělal já, neboť dnes všichni za mne nevinně trpíte. Prosím, prosím, odpusťte mi!

Líbám Vás všechny vroucně a horoucně, jen se pro mne netrapte!

Váš Helo, otec

"Hledej pravdy, slyš pravdu, miluj pravdu, braň pravdy až do smrti."

(Už jsme se zřekli Mistra Jana Husa?)

"Moriturus vos salutat."

* * *

Přesvědčení o naprosté nevině gen. Píky dříve, než to bylo potvrzeno rehabilitačním řízením, chicagská odbočka Svazu čs. důstojníků v exilu s hrdostí přijala do svého štítu jeho jméno.

* * *

Jako noční můra vkrádá se mi stále v mysl otázka, proč si nelítostný osud s nebohým Heliodorem Píkou tak krutě zahrál. Přesto, že byl 1. podnáčelníkem hlav. štábu pro zvl. úkoly (příprava mírové smlouvy s Německem) — a za války se zasloužil objektivními zprávami z Moskvy svým představeným v londýnské exilové vládě, byl ihned po komunistickém puči zajištěn — byť' vážně churav — zloduchem Reicinem. Bohužel, vůle vrchního velitele byla v té době začátků komunistické hrůzovlády pro vážnou nemoc natolik podlomena, že hrubému nátlaku nemohl čelit; ubohého ponechal v Reicinových spárech, když byl div. generál Heliodor Píka usvědčen podvrženým materiálem komunistů.

* * *

Redakční poznámka: Všechny četné přátele a známé podplukovníka gšt. Oskara Pejši prosíme o vzpomínku v modlitbě za jeho uzdravení. Od minulé neděle leží totiž v berwynské nemocnici Mac Neal, kde se lékaři snaží poručit jeho srdci, aby zase chodilo jako hodiny. Milý podplukovníku, upřímně vzpomínáme a zdravíme Vás.

Všichni z redakčního kruhu H. N.

GRANATY
Z ČESKOSLOVENSKA

MACH Importers
3720 West 26th Str.

PAUL'S
BODY SHOP
5234 West Cermak Road
Cicero, Illinois 60650
Volejte 656-1177
Ptejte se na
p. PAVLA SVAČINU

SPORT

I. LIGA KOPANÉ
V ČESKOSLOVENSKU

3. kolo —

SLAVIA—PLZEŇ 2:2

Branky: Plzeňský Bican nešťastně stočil do vlastní sítě prudkou střelu P. Herdy; P. Herda dostal přesný pas od Radolského (přestoupil z Ružomberoku) a bylo vyrovnáno.

Domácí Cipro fauloval Rejdu (přišel z Milevska), hosté bleskově zahráli trestný kop, Rejda unikl po pravé straně, nacentroval před branku a nekrytý Jelínek (přestoupil z Kladna) dal hlavou první gól utkání; Sudík kopal z pravé strany roh a Jelínek se dostal k míči a opět hlavou zvýšil vedení Plzně na 2:0.

TEPLICE—SPARTA 1:0

Branka: V 41. min. po několikerém bombardování spartanské branky se dostal k míči Jurkanin a prvně v teplickém prostředí vstřelil gól. Ironií jistě zůstává, že zrovna proti svému bývalému mužstvu.

OSTRAVA—BOHEMIANS 1:1

Branky: Sionko se v šestnáctce zmocnil míče, jeho nepřesnou střelu z otočky doraził do sítě v pádu Radimec. Domácí obránce Ruš srazil v pokutovém území unikajícího Jarkovského a nařízenou penaltu s jistotou dal kanonýr a exekutor penalt Panenka.

DUKLA—ŽILINA 2:1

Branky: Střední obránce Samek prošel z vlastní poloviny a asi z 25 metrů vsítil tvrdou střelou první gól Dukly; pravý obránce Macela proměnil výbornou přihrávku Rotta po kopu z rohu. Sepeši dvě minuty před koncem snížil na 2:1. Domácí Nehoda kopal penaltu, ale jeho prudká střela skončila na tyči.

BRNO—SLOVAN 1:0

Branka: Jediný gól utkání dal Kotásek. V 6. min. dostal míč do velkého vápna šoupáčkem od Bureše, prošel kolem dvou obránců hostí a zasunul míč za záda brankáře Vence la, který se vůbec nepohnul.

LOK. KOŠICE—FRÝDEK-MÍSTEK 2:1

Branky: Oba góly vsítil Józsa, první po přihrávce z nepřímého kopu ze šestnáctky a druhý bombou z více než 30 metrů. — Za hosty Fabík z přihrávky od Marchevského. Domácí Suchánek neproměnil penaltu.

TRENČÍN—TRNAVA 3:1

Branky: Ve 3. min. brankáři Kozinkovi (přišel zpět do Trnavy z Bohemians) vypadl míč z rukou a dobíhající Koronczi jej poslal do sítě; Holý přihrál Lintnerovi a ten zvýšil na 2:0; Dobiáš fauloval Ančice a nařízenou penaltu dal Kovacs (přišel z Prievidze) a bylo to 3:0. — Za faul Čechvaly na Martináka penaltu proměnil Gašparik 3:1.

INTER—VSS KOŠICE 1:0

Branky: Goga našel nabíhajícího Brezíka, poslal mu míč do běhu, a ten zavěsil jako první do sítě VSS; Po trestném kopu Bojzy doklepl míč za záda Kovaříka Šimončič; Za faul na Kalmára proměnil penaltu Jurkemik; Jurkemik tvrdou střelou uzavřel skóre utkání.

Tabulka po 3. kole

		skóre	body
1.	Inter	10: 1	6
2.	Dukla	7: 3	5
3.	Brno	4: 3	4
4.	Lok. Košice	5: 4	4
5.	VSS Košice	5: 5	4
6.	Ostrava	5: 3	3
7.	Žilina	6: 4	3
8.	Slavia	5: 4	3
9.	Trenčín	4: 4	3
10.	Plzeň	3: 3	3
11.	Teplice	3: 5	3
12.	Sparta	3: 4	2
13.	Frýdek-Místek	3: 5	2
14.	Slovan	4: 7	2
15.	Bohemians	3: 6	1
16.	Trnava	1:10	0

II. liga kopané

Vlašim—Jablonec 0:1

Branka: Dozorec.

Třinec—Michalovce 4:1

Branky: Hruška 2, Lišaník Krajčovič — Kuchárik.

Příbram—Kladno 1:0

Branka: Rychlý.

Bohumín—Pov. Bystrica 1:0

Branky: Nováček, Vorač, Javorek (penalta), Bruckner.

Vítkovice—Martin 1:2

Branky: Rybář Karko, Miškolci.

Bardejov—Ban. Bystrica 0:2

Branky: Jacko, Farkaš.

Nitra—RH Bratislava 2:1

Branky: Hodúr, Takáč — Taraba.

Děčín—Přešov 0:1

Branka: Kufa.

Superpohár v kopané

ANDERLECHT BRUSEL—BAYER MNICHOV 4:1

V Bruselu se hrála odveta Superpoháru, v němž se utkali vítěz PMEZ Bayern Mnichov a vítěz PVP Anderlecht. Doma vyhrál Bayern 2:1, ale v odvetě hrál pomalu a čekal jen na chyby soupeře. Domácí Anderlecht získal pohár po zásluze. Byl lepší kombinačně, technicky i střelecky. Branky: Rensenbrink hlavou 1:0, Van den Elst 2:0, Haan tvrdou střelou 3:0, Müller po pasu od Kapellmanna 3:1, Rensenbrink 4:1. V hledišti bylo 38.000 diváků.

POK

Poslední hokejové přípravy na Kanadský pohár

ŠVÉDSKO—FINSKO 2:3

Branky: Widing, Nilsson — Koskinen, Makkonen, Verhanen.

ŠVÉDSKO—FINSKO 6:1
(odveta)

Branky: Hedberg 2, Brasar, Widing, Labraaten, Eriesson.

USA—SSSR 4:5

Branky: Hangsleben 2, Bennet, Sargent — Repněv 2, Vikulov, Kovin a A. Golikov. Utkání bylo sehráno v Montrealu.

KANADA—ČESKOSLOVENSKO 7:4

Branky: Ve 2. min. z akce Holíka vstřelil první gól Hlinka (Litvínov). Ve 4. min. vyrovnal Lafleur z přihrávky Shutta. V 6. min. z výborné akce celého pardubického útoku (Martinec, Novák, B. Šťastný) zakončil střelou B. Šťastný, kterou překonal kanadského brankáře Resche. V 8. min. Martin po přihrávce Lafleura vyrovnal na 2:2. Potom čtyřikrát za sebou skórovali Kanaďané. V 11. min. Barber (nahrávali Clark a Leach), v 15. min. Bobby Hull (Esposito a Savard), ve 20. min. Lafleur (Esposito a Hull), v 25. min. Esposito zvýšil na 6:2. V 35. min. se dostali ke slovu čs. hráči, když vstřelil třetí gól Martinec po přihrávce Pospíšila. Ve 43. min. Peter Šťastný snížil na 6:4, po přihrávce svého bratra Mariana Šťastného (oba ze Slovanu Bratislava). Poslední gól dal Watson (Esposito a Hull) a upravil skóre zápasu na 7:4.

Montrealská hala Forum byla vyprodána a v hledišti přihlíželo 16 tisíc diváků. Čs. hokejisté prohráli rozdílem tří gólů, když rozhodla výborná střelba kanadských hráčů v první třetině. Dokázali nastřílet během jedenácti minut brankáři Holečkovi (Sparta) čtyři góly. V těchto momentech předvedli dokonalý přehled před brankou soupeře, tvrdě, bez přípravy a z každé pozice stříleli. Čs. hráči hráli v první třetině pod své možnosti. Své sehrála nervozita, také vědomí, že hrají proti nejlepšímu výběru Kanady v jejich prostředí, nezvyk na úzké kluziště a aklimatizace, zápas se hrál třetí den po příletu do Kanady.

Nominace mužstev pro Kanadský pohár

Kanada — brankáři: Resch (New York Aslanders), Cheevers (Boston) Vachon (Los Angeles) — obránci: Gainej, Lapointe, Robinson, Savard (všichni Montreal), Orr (Chicago), Watson (Philadelphia), Park (Boston), Potvin (N.Y. Aslanders), Vadnais (N.Y. Rangers) — útočníci: Lafleur, P. Mahovlich, Shutt (Montreal), Barber, Clarke, Leach (Philadelphia), Martin, Gare, Perrault (Buffalo), Sittler, McDonald (Toronto), Dionne (Los Angeles), P. Esposito (N.Y. Rangers), Hull (Winnipeg Jets).

USA — brankáři: Lopresti (Minnesota North Stars), Curran (Minnesota Fighting Saints), Reader (New England) — obránci: Chartraw (Montreal Canadians), Christie (California Goden Seals), Fogolin (Buffalo), Milburry (Boston), Nanne (Minnesota N. S.), Nyrop (Montreal), Sargent (Los Angeles) — útočníci: Harvey Bennett (Washington Capitals), Curt Bennett (Atlanta Flames), Palazzari (St. Louis Blues), Ftorek (Phoenix), Jensen, Talafous (Minnesota N. S.), O'Flaherty (Vancouver Comets), Hangsleben, Pleua, Bolduc (všichni New England), Ahearn, Williams (California), Patrick (Kansas City Scouts), Polich (Montreal).

Československo: brankáři: Holeček (Sparta), Dzurilla (Brno) — obránci: Machač (Brno), Pospíšil (Kladno), Bubla (Litvínov), Kajkl (Plzeň), Chalupa, Dvořák (oba Dukla Jihlava), Kaberle (Kladno), Šandrik (Slovan Bratislava) — útočníci: Martinec, Jiří Novák, Bohuslav Šťastný (všichni Pardubice), Eberman (Plzeň), Hlinka (Litvínov, Jiří Holík (Jihlava), Černík (Vítkovice), Nový (Kladno), Augusta (Jihlava), Peter a Marian Šťastný (bratři z Bratislavy), Pouzar (České Budějovice), Holý, Richter (oba ze Sparty).

Švédsko — brankáři: Högosta, Löfgvist, Aström — obránci: Bergman, Esbjörs, B. Johansson, B. Salming (hraje za Toronto Maple Leafs), S. Salming, Sjöberg, Svensson, Walton, Östling — útočníci: Brasar, R. Eriksson, Ahlberg, Lundström, L. G. Nilsson, Labraaten, Lindström, Wickström, Ulf Nilsson, Hedberg (oba hrají za Winnipeg Jets), Hammarström (Toronto Maple Leafs), Juha Winding (28 let, hraje v Kanadě 12 let, v současné době hraje za Los Angeles Kings).

Finsko — brankáři: Leppänen, Mattsson, Valton — obránci: Flinck, Levo, Litma, Nummelin, Jouni, Peltonen, Saart, Routakallio, Riihiranta — útočníci: Hagman, Linnonmaa, Esa Peltonen, Kapanen, Koivulahti, Koskinen, Makkonen, Rautiainen, Repo, Rinne, Velmanen, Oksanen, Ketola, Tamminen.

★

KANADSKÝ POHÁR ZAČAL

Zatím přinášíme pouze výsledky a v příštím čísle přidáme podrobný komentář.

KANADA—FINSKO 11:2
ČSSR—SSSR 5:3
ŠVÉDSKO—USA 5:2
ČSSR—FINSKO 8:0
ŠVÉDSKO—SSSR 3:3
KANADA—USA 4:2
USA—ČSSR 4:4
SSSR—FINSKO 11:3
KANADA—ŠVÉDSKO 4:0

★

Náš sportovní spravodaj ***PETR HORÁK*** *hlásí:*

SAMOZŘEJMĚ SE POKRAČUJE...

Ptáte se s čím? Ovšemže s politikou ve sportu. Československo, Mad'arsko a Sovětský svaz dostaly po deseti tisících dolarech pokuty za svévolné zrušení startu na tenisovém Poháru federace ve Spojených státech. Sovětům takovéhle tresty naprosto nevadí a jsou jim spíše k smíchu. Svědčí o tom novější zpráva, že totiž odmítají nastoupit proti Chile v Davis Cupu. Sověti vydali prohlášení, že v Chile je přece teror a porušují se tam lidská práva. Nikoho už asi ve světě ani nezaráží, že to tvrdí právě oni. Konečně — s jídlem roste chut' a ustupováním z tygra vegetariána neuděláš...

★

S DROGAMI ZA MEDAILEMI

Po nedovolených povzbuzujících prostředcích se na "sportovním" poli objevily další pilulky — anabolika... Mezinárodní olympijský výbor se proto rozhodl, že každý sportovec, u něhož bude zjištěno užívání dopingu, bude vyloučen z olympijských her. Tak se stalo i v případě vzpěrače Hellera, který byl vyloučen z her v Montrealu. Heller se odvolal k soudu, ale ten jeho odvolání zamítl. Heller tedy nemůže startovat ani v příštích olympijských hrách v Moskvě.

Phone: 484-9798
PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN
Home Made Sausages & Frozen Foods
Hickory Smoked Meats — Fresh Poultry
6312 W. Cermak Road BERWYN, Ill. 60402
Čerstvé domácí uzeniny; importované lahůdky.
Rádi Vás obslouží a na Vaši návštěvu se těší
Jan (John) a Jaroslava FOLTÝN

Nejlépe si pochutnáte v česko-americké restauraci
The DUMPLING HOUSE
1109 S. HARLEM AVE.
STICKNEY, ILL.
Denně čerstvá jídla.
Otevřeno od neděle do pátku od 11 hod. dopol. do 7:30 hod. večer.
V sobotu zavřeno.
Srdečně Vás zve
MARIE ČIHULOVÁ
Rádi posloužíme, chcete-li si vzít jídla domů. Stačí zavolat a pro jídlo si přijít.
Tel.: GU-1-9633

rodní olympijský výbor oznámil, že jeho předsednictvo rozhodne na svém říjnovém zasedání o tom, zda budou některým předním světovým vzpěračům odebrány olympijské medaile, získané na letošních letních olympijských hrách v Montrealu. Nové laboratorní zkoušky totiž jasně prokázaly, že tři držitelé olympijských medailí užívali anabolické steroidy pro povzbuzení rozvoje svalstva. Byli to nositel zlaté medaile v lehké váze, Polák Zbygniew Kaczmarek, vítěz soutěže v těžké váze — Bulhar Valentin Christov a držitel stříbrné medaile v lehkotěžké váze, Blagoj Blagojev. Užívání nedovolených anabolických prostředků bylo prokázáno i jednomu americkému a švédskému reprezentantovi, kteří však na olympiádě nezískali žádnou medaili. Sportem ku zdraví! V tomto případě však platí spíše ironická verze toho to hesla — sportem k trvalé invaliditě! Někomu nevadí, že užíváním nebezpečných anabolik vážně ničí své zdraví a dopadne velmi smutně, až zanechá sportovní kariéry. Je to ovšem jenom jeho věc? Zvláště, když jde — snad ještě aspoň trochu — taky o sport...

★

Krojovaný ples

Mor.Kult.Spol.

POZVÁNÍ

Moravská Kulturní Společnost **pořádá svůj tradiční krojovaný ples v pořadí již 12. v sobotu**

2.října 1976

v sokolovně Tábor na Clarence Ave. a 16. ulici v Berwynu na který srdečně zve celou českou veřejnost.

Podporou tohoto podniku a velkou návštěvou plesu dodáme naší mládeži chuti k nové práci pro propagaci našich krásných národních krojů, tanců a zvyků, které dědíme z pokolení do pokolení a našim vřelým přáním je, aby nám byly zachovány na věky.

Mládež Moravské Kulturní Společnosti se vždy snaží účinkovat pro dobročinné účely ať je to kdekoliv a kdykoliv.

Zatím si poznamenejte ve vašich kalendářích datum 2. října v sokolovně Tábor - krojovaný ples mládeže MKS. Bližší podrobnosti vám oznámíme později.

Na velkou návštěvu se těší

Pořádající výbor

F. C. Štěrba:

PADL VELIKÁN NOVOBRAZILSKÉ EPOPEJE

Dne 22. srpna 1976 zesnul náhle při autonehodě býv. brazilský president, dr. **Juscelino Kubitschek** na silnici Via Dutra, která spojuje Sao Paulo s Riem. Velikost stromu poznává se až po jeho pádu. Juscelino učinil však pro Brazílii mnohem více, než si lze vůbec představit. "Vydupal" z ničeho brazilský automobilový průmysl, postavil nové dálnice ze severu na Amazonce až na gaučovský jih, vystavěl na centrální planině země, kde byla jen tráva, nové hlavní město brazilské — Brasilia, které má dnes na jeden milión duší... To bylo též vidět při jeho pohřbu, kterého se zúčastnilo na 350.000 lidí. V Riu, kam byly převezeny jeho ostatky z města Resende, kde se neštěstí událo, sklonilo se jeho památce 100.000 lidí. A průvod vozů, který sledoval zarakví, v Riu na letišti, čítal 5.000 automobilů!

Bývalý president Juscelino Kubitschek, českého původu, začal jako chudí chlapci, kteří se protloukají tvrdě životem a nakonec se proslavili. Ztratil otce v útlosti svého věku, a tak *byl odkázán jen na péči matky* Dony Julie, která byla učitelkou. Už před školním věkem musel sedávat mezi školními lavicemi na podlaze, zatím co matka vyučovala. Neměl ho totiž kdo hlídat. Později studoval ve dne, a pracoval jako telegrafista v noci. Na universitě studoval lékařství, ale jeho vášní byla služba druhým. Postupem doby dal se na politiku, nezlomnou pílí stal se starostou města Belo Horizonte ve státě Minas Gerais, které jeho otec — stavitel — začal budovat. Později byl postupně guvernérem státu Minas Gerais, federálním poslancem v Riu, senátorem, a nakonec presidentem republiky. Lékařský obor, chirurgii dostudoval v Paříži, a do doby, než se stal guvernérem, byl výborným chirurgem.

Jeho volebním heslem na presidenta bylo: "Musíme udělat v pěti letech to, co bývalo dříve vykonáno v padesáti, protože nemáme více času!" A za tu dobu udělal z Brazílie téměř jihoamerickou velmoc. Brazílie byla světu známa jen jako země kávy, pomerančů a banánů. Za Kubitschkovy vlády vyrostly ze země továrny na automobily, traktory a letadla; do džungle se rozběhly nové silnice, a hlavně vzniklo nové supermoderní město Brasilia, projektované sice už dávno před světovou válkou, ale zbudované teprve Juscelinem. Nikdo jiný neměl k tomu odvahu, odhodlání a vytrvalost.

Když jednou prohlásil, že po nových silnicích pojedou vozy domácí výroby z nejvyššího severu od veleřeky Amazonky až do nového hlav. města Brasilia, mnoho Braziliánů se mu smálo. Dokonce mu spílali, měli ho za blázna, za ztřeštěnce a vyhazovače státních peněz!

nDes se už nikdo nesměje. Proto, že Brasilia existuje! Je divem, jenž vyrostl jako zázrakem ze suché trávy. Dnes má universitu, milión obyvatel, letiště, vlaková spojení, asfaltové a betonové silnice a mimoto, v "brazilském Detroitu", ve městě Sao Bernardo, ve státě Sao Paulo — pracuje dvanáct automobilek; továren na traktory, motory a letadla. To je Sao-paulské dynamo, které táhne celou Brazílii. Platí tam dnes na 60% všech daní z celé Brazilie, a neexistuje tam jediná ulička bez asfaltu!

Samotné město Brasilia je pak supermoderní metropolí, zbudovanou geniálním architektem Oskarem Niemayerem. V něm našel Juscelino svého muže! Juscelino pak sám dnem i nocí dohlížel osobně na postup prací. Nad ohromným tím staveništěm, osvětleným i za noci, létal president ve vrtulníku a kde práce vázla, či onemělá kladiva, vrtačky a hloubicí stroje, sestoupil hned dolů, a chtěl vědět důvod přerušení práce. Materiál byl zprvu dovážen letadly, protože silnice v té době ještě neexistovaly, ani mosty a viadukty. Dnes je město spojeno od vlakových tratí až po letadla s celým světem. To se v Brazili před tím nikdy nestalo! Veřejné práce byly vždy pomalé a léta trvající. Juscelino všem ukázal, jak se pracuje a buduje. Sám téměř nespal, a neznal únavy. Stále v letadle mezi Riem a "městem naděje". Musel zastávat ke všemu také úřad presidenta republiky.

Město samo je řešeno geniálně — urbanisticky s pohledem do budoucna. Je rozděleno na tak zv. "superquadry", t.j. velké obytné bloky domů, úplně od sebe neodvislé, a mající vše, co jejich obyvatelé denně potřebují, jako mateřské školky, školy, učiliště, lékárny a lékaře, obchody, tržnice, ošetřovny a ambulance, garáže, jídelny, restaurace, biografy a divadla. Nikde ve městě není křižovatek, ani přejezdů, jenom podjezdy nebo nadjezdy. Šíře ulic je 20 m, a běží-li dvě dráhy vedle sebe, jejich šíře je 50 metrů! Autobusy přijíždějí ze všech směrů a stran, a mizí nepozorovaně v ohromné podzemní garáži, tak zv. "Rodoviárii" — v autobusovém nádraží. Ministerstva federální vlády jsou vystavena ve dvou paralelních řadách, a na jejich konci — "Kongresso nacional" — (Národní shromáždění, parlament a senát) — tři paláce trůní na Náměstí tří moci: — zákonodárné, správní a exekuční. President sídlí a spravuje zemi z paláce "Amvorada" (Rozbřesk). Katedrála roste od země jako obrovitý kalichový květ v plném rozpuku. Mimo ni jsou tu i kostely, kaple a modlitebny menší v nejrůznějších stavebních obměnách.

A to všechno stvořila jen obří síla ducha a mamutí vůle muže, který věděl co chce. Šel za svým cílem ocelově tvrdě a nezlomně, dobře věda, že tím slouží Brazilii, kterou tolik miloval. Chtěl z ní udělat zemi silnou, pracovitou, pokrokovou a prosperující.

Proto, po zprávě o jeho náhlém skonu plakal brazilský lid na ulicích, tlačil se s květy v rukou k jeho rakvi, a zpíval lidové písně i státní hymnu. Vyprovázel presidentovu rakev až daleko po půlnoci na nový hřbitov, kde si jeho miláček přál být pohřben.

Před ním tu už spočinul v zemi první novodobý brazilský hrdina, Bídů Sayon, kterého zabil padající strom u nové silnice, jež vedla do Brasilie...

Juscelino byl by se dožil 12. září t. r. 74 let. Ale nyní bude žít stále v podvědomí lidu jako obr, velký stavitel a budovatel nové brazilské epopeje! Nechť odpočívá v pokoji!

Sao Paulo, srpen 1976.

ČESKOSLOVENSKÝ KRAJANSKÝ CLEVELAND
oslaví společně

53. VÝROČNÍ DEN SV. VÁCLAVA

V NEDĚLI, 26. ZÁŘÍ 1976

v chrámu Páně sv. Rodiny
(E. 131. ul. a Chapelside Ave.)

slavnostními bohoslužbami a banketem.

Ve 12 hodin v poledne bude sloužit svatováclavskou mši sv. clevelandský světící biskup Gilbert Sheldon za přítomnosti býv. sídelního biskupa Clevelandu Clarence Issenmanna a místních slovenských a českých kněží. Hostícím farářem je Rev. George Vituj, duch. správce osady sv. Rodiny, a hlavní projev při odpoledním banketu bude mít Njdp. opat Jerome Koval, O.S.B., představený kláštera slovenských benediktinů v Clevelandu.

Pro reservace na banket volejte: Jerry Hrích (663-4151), předsedou Výboru svatováclavské slavnosti je letos Louis Radecký!

Svatý Václave, nedej zahynouti nám ni budoucím!

České nedělní bohoslužby jsou u sv. Prokopa v Chicagu každou neděli v 10:30 hod. dopol.

Offering More Than 200 Charters to Europe in 1976
VISIT OUR OFFICE

Veškerá Tuzexová služba.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 West Cermak Road Berwyn, Ill. 60402

Phones (312) 795-9050 - Chicago (312) 242-6110

FRANK'S
Mobil AUTO-SERVICE STATION

NA 32. ULICI A OAK PARK AVE.
V BERWYNU, ILL.

Náš krajan FRANK FOLTÝN, evropský automechanik v ní zahajuje provoz od 1. srpna 1976.

Veškeré opravy osobních i lehkých nákladních aut amerických i zahraničních značek.

Tel.: 788-7519

"ROAD SERVICE" — elektrické sváření — umývání aut.

PROVOZ: OD PONDĚLÍ DO SOBOTY OD 7 AM DO 7 PM

GAMMA, odbočka ČsNRA

zve na

PŘÁTELSKÝ VEČER

který se koná v pátek, 24. září
v Lincoln Federal
na Čermákově třídě
v 8 hodin večer.

Našim hostem je p. JOSEF STANĚK, autor čtenářskou obcí velmi dobře přijaté knížky "Potrestání", o osudech vězně československého "Gulagu". Dnes je vedoucím nakladatelství "Czechoslovak Cultural Club" v holandském Haarlemu, členem "Poradního sboru" čs. exulantů v Evropě — a co všechno ještě, to Vám řekne na našem večeru.

Přijďte si poslechnout jeho přednášku, připravte si dotazy.

J. Netík, *předseda*
S. Brym, *jednatel*

P. ALBERTI:

DON BOSKO

JEHO DOBA A DÍLO

(Pokračování z min. čísla.)

Deset let byla věrnou pomocnicí Dona Boska jeho drahá maminka. Stárla, stárla, hrbatila se, ale mládeži Boskově se zdálo, že maminka tu bude vždycky, že navždy náleží k domu. Prozřetelnost Boží nechávala maminku Marketu na světě, dokud jí bylo takřka nezbytně potřeba. Za 10 let byl ústav vybudován. Bylo už i dost dobrodinců, kteří Dona Boska podporovali. Několik hodných žen utvořilo spolek, který se staral o prádlo Boskových chovanců. Jídlo vařili chovanci kuchařové. Maminky už nebylo ani k práci tak třeba. Bylo sice ještě mnoho dluhů, ale dluhy platit nemohla, nic neměla. Ty musily svěřit Boží Prozřetelnosti. Marketa svůj úkol skončila. Byl čas, aby odešla pro odměnu nebeskou. A nebe již na ni myslilo a čekalo. Koncem listopadu 1856 dostala oboustranný zápal plic. Týden nemoci odolávala, ale nakonec nemoc zvítězila. Dne 24. listopadu ji její zpovědník Don Borel zaopatřil svátostmi umírajících. Z Becchi přispěchal do Turina syn Josef. Jemu i Donu Boskovi pukalo srdce. Smutek se rozhostil po celém ústavě. Chovanci nechtěli ani věřit, že by maminka Marketa měla zemříti. Modlili se za její uzdravení, ale Pán Bůh usoudil jinak. 25. listopadu ke třetí hodině ráno Marketa umírala. Řekla ještě oběma synům, Donu Boskovi a Josefovi, několik mateřských rad, a pohlédvši laskavě na Dona Boska, pravila: "Jeníčku, odejdi, jdi pryč! Přiležuje mi, když tě vidím tak zarmouceného a ty trpíš také velice, vida mě umírat. S Bohem, Jeníčku! Pamatuj si, že žíti znamená trpěti. Pravé radosti budou až na věčnosti. Jdi do svého pokoje a modli se za mne." Don Bosko neodcházel. Srdce mu nedalo, aby odešel. Maminka však trvala na svém: "Poslechni, jdi pryč!"

Vzlykaje, vypravil ze sebe Don Bosko: "Nehodí se na oddaného syna, aby od vás odcházel v poslední vaši hodince." Ale maminka odvětila: "Jeníčku, učiň mi radost, o kterou tě žádám, ty poslední vůbec. Tvým dosavadním vidouc tebe trpět. Mám dobré ošetřování. Ty jdi, modli se za mne, jiného po tobě už nechci. S Bohem!" Bosko poslechl a odešel. Obrátil se ještě ve dveřích. Maminka mu pokynula rukou, pohlédla na něho přívětivě a obrátila oči k nebi. To byl její poslední pozdrav.

Za chvíli po odchodu Dona Boska vydechla maminka Marketa svou duši. Když ráno přišlo několik žen přistrojit mrtvolu do rakve, prosily Dona Boska, aby jim daroval šatstvo po zemřelé. Prohledali skříně, ale nenašli nic. Marketa měla jediný slušný oblek, a ten ji dali do rakve. Byla to světice, matka světce a apoštola. Don Bosko si na ni vzpomínal až do smrti. Nevěda si někdy rady, tázával se sám sebe: "Jak by si počínala moje maminka?" Své hochy vychovával způsobem, jak maminka jeho vychovávala. Jméno Markety Boskovy, prosté ženy z lidu, která sotva uměla číst a psát, je nerozlučně spjato s kongregací salesiánskou je známo a čteno po všem světě, kde působí salesiáni.

Časně ráno po smrti matčině odešel Don Bosko v průvodu jednoho z nejstarších chovanců do mariánské svatyně La Consolata sloužit za maminku mši svatou. Do tohoto kostela maminka chodívala nejraději. Po mši svaté si klekl před milostný obraz Panny Marie a modlil se: Zaujmi, svatá Panno Utěšitelko, nyní uprázdněné místo. V tak veliké rodině se neobejdeme bez matky. Kdo nám bude matkou, ne-li ty? Všechny své hochy ti svěřuji. Bdi nad jejich životem a nad jejich duší. — Dějiny salesiánského díla dosvědčují, že tato modlitba byla plně vyslyšena. Dílo salesiánské je velkou básnickou epopejí, složenou od dvou bytostí. Don Bosko jedná, ale za ním se ve všech nebezpečích, ve všech těžkých chvílích vznáší jako nebeský stín někdo, kdo chrání, radí, dává vnuknutí. Je to Matka Boží milostí, vyžádaná ráno 25. listopadu 1856 za ochránkyni, vůdkyni a matku tehdejšího i budoucího stáda Boskova.

Před desíti lety předpovídal mladý Don Bosko: Budeme míti oratoř, kostel, školy, hřiště, dílny, učitele, mistry, budeme mít... Mlč, posmívali se mu jiní, prohlašujíce jej za pomatence a radíce mu, aby požádal o dovolenou a šel se zotavit. Za deset let se předpověď splnila. V předměstí turinském Valdoccu stál kostel svatého Františka Saleského, vedle kostela dlouhé dvoupatrové ubikace pro 150 chovanců, v několika dílnách se pilně pracovalo, v tiskárně hrčely stroje, ve čtyřech latinských třídách se žákům zadávaly úkoly, a asi dvanáct bohoslovců v klerikách, Boskových bohoslovců, pomáhalo svému duchovnímu otci řídit jeho dílo. I nejzarytější pochybovači otvírali oči a obdivovali se Boskovým úspěchům. Jednu neděli pozval Don Bosko do ústavu Dona Pacchiottiho, s kterým pod vedením Dona Borela působil kdysi v ústavě markýzy Barolové. Po kázání a požehnání zavedli klerikové Dona Pacchiottiho do jídelny k malému občerstvení. Právě když pozvedli sklenice k přípitku, vešel do jídelny Don Bosko, aby pozdravil a přivítal svého dávného přítele. Don Pacchiotti objal Dona Boska, zahleděl se mu do očí a pravil: "Ach, milý Done Bosko, už věřím všemu, o čem jsi nám kdysi vyprávěl: o hřištích, o dílnách, o školách, o bohoslovcích, o zástupech mládeže. Smáli jsme se ti, litovali jsme tě, že blázníš, ale tys šel za svým cílem. Sen bláznův vidím vlastníma očima uskutečněn. Můj vzácný, drahý příteli..." Don Pacchiotti ustal v řeči, selhal mu hlas a z očí mu vytryskly slzy.

PANE, DEJ MI DUŠE, OSTATNÍ SI VEZMI

Don Bosko měl v ústavě mnoho práce. V ústavě samém žilo 150 internistů, do kursů a do nedělních besídek chodilo na 500 externích hochů. Při veškeré práci zachoval Don Bosko vždy klid a vlídný úsměv zdobil jeho tvář. Klid mu hleděl z očí, klidným byl tón jeho řeči, klid bylo pozorovati z každého jeho pohybu. Starostmi zasypán, pracoval takřka hravě, bez rozčilení, neodbýval nic překotně. Klid jeho byl nikoli vlastností vrozenou, nýbrž ctností těžce vydobytou. Vzpomenete si jistě, že jako mladík býval povahy vznětlivé, zbrklé. Ale přátelství s tichým Comollem, denní sebezápor, pak ovšem pomoc Boží, učinily jej klidným a pokojným. Jeho jemná mírnost a stálý úsměv byly tak namáhavě získány, jako mírnost a vlídnost Boskova vzoru a ideálu, sv. Františka Saleského. Mírnost a klidnost jej uschopňovaly, že vykonal mnoho práce, že využitkoval každé minuty. Člověk rozčilený bývá velmi roztržitý a svou rozčileností zmaří mnoho času. Klid umí s časem dobře hospodařiti.

Horlivost Dona Boska byla nenasytná a nedala se vtěsnat do zdí valdockého ústavu. Bylo mu líto zástupu hochů, kteří postrádali náboženského vzdělání a povzneseni. Jeho hlavou prohleskl plán, aby se o vánocích roku 1849 pro mužskou mládež uspořádal týden duchovní obnovy, aby mládež s čistou duší vkročila do nového roku. Obnova se konala v kostele bratrstva Milosrdenství, uprostřed města, aby tam měli ze všech čtvrtí blízko. Aby zajistil úspěch duchovní obnovy, dal natisknouti 1500 plakátů, obešel všechny městské faráře, prose, aby plakáty vyvěsili na kostelních dveřích, postaral se, aby plakáty byly vylepeny na všech rozích rušnějších částí města, poslal plakáty rodičům, mistrům, vedoucím a všem, kteří mohli mládeži účast na obnově dovolit nebo zakázat. O kterých tušil, že plakát zahodí, navštívil je osobně, vysvětlil, oč jde, a prosil, aby svým hochům nebránili náboženské obnovy se zúčastniti.

Rozvrh obnovy byl takový: ráno o půl šesté mše svatá a kázání; o poledni mše svatá a duchovní rozmluva dvou kazatelů, jeden dával námitky, jiný je vyvracel, večer o 7. hodině kázání a svátostné požehnání. Byly voleny tedy hodiny, kdy hoši měli volno a nikdo nesměl vyčítat, že zanedbávají v dílnách práci.

Ač ranní časná hodina a potom krutá zima zdály se překážet slibnému podniku, dopadla obnova velmi úspěšně. Zvláště o poledni býval kostel přeplněný. Hoši by byli oči nechali na kazatelích, kteří v nářečí piemontském jim vysvětlovali svaté pravdy. Don Bosko vyhledal čtyři nejlepší kazatele, mezi nimi i svého přítele Dona Borela. Obnova trvala týden. Poslední dny hrnuly se zástupy hochů ke zpovědnicím, čtyři zpovědníci měli až dlouho do noci plno práce. A když bylo 29. prosince společné svaté přijímání, zdálo se, že ti hoši snad odkudsi ze země vyrůstají, nebylo a nebylo možno se dočkat konce. Na památku rozdával Don Bosko účastníkům letáček, nadepsaný slovy: "Pokyny přítele mládeže pro dnešní dobu." Na letáčku bylo natištěno osmnáct vět, shrnujících zásady křesťanského života.

Obnova zanechala nejlepší dojem a po roce zahrnovali lidé Dona Boska prosbami, aby obnovu zase uspořádal. Několik let tak Bosko činil, později převzal péči o duchovní obnovu mládeže katolický spolek dělnický.

Don Bosko postřehl, že nejlepší záštitou čistého srdce mládeže je láska a obětavost. Velká část mravně zkažených hochů zkazila se proto, že v nejnebezpečnějším okamžiku neměli pomocné ruky, která by je laskavě uchopila a ponořila do "rybníka, když se hýbala voda". Mládež je ráda milována, a ráda i lásku prokazuje. Příležitost, naučit mládež veliké, obětavé lásce, se naskytla Donu Boskovi brzo.

Roku 1854 v červenci zachvátila Itálii cholera. V Turině zvláště řádila. Hned v prvním týdnu onemocnělo cholerou 50 až 60 lidí denně, většina z nich umírala. Za tři měsíce onemocnělo 2500 lidí, z nichž 1400 zemřelo. Některé městské čtvrti, pověstné špinavými a nezdravými byty, byly cholerou zvláště postiženy, mezi nimi Valdocco, kde byl Boskův ústav. Jen do října napočítali ve Valdoccu na 600 mrtvých. Městská rada zřídila narychlo dva lazarety v částech města nejvíce postižených, ale nebylo lidí, kteří by nemocné vyhledali a do lazaretů donesli. Kdo onemocněl cholerou, okamžitě osaměl. Všichni od něho utíkali, nikdo mu nechtěl nic podati, kdekdo se bál nákazy.

Don Bosko první dny nestačil chodit zaopatřovat nemocné a umírající, a rmoutil se velmi nad jejich opuštěností. Postřehl ihned, že se mládež služeb obětavé lásky nelekne. Svolal hochy a nejstarší z nich vyzval, aby se dobrovolně hlásili do služeb nemocných. Hned se jich přihlásilo 14, a na druhou výzvu 30.

Pokračování

Čs.oslava 200 let Spojených států

Náš podnik je vrcholem československé účasti na oslavě 200 let Spojených státu. Zprávy podávané na schůzích tvoří referáty o přípravách vykonaných a pracích chystaných. Zprávy obšírné a zevrubné, týkající se všech úseků oslavy, jsou bohaty na náměty.

Jest zcela pochopitelné a přirozené, že velká pozornost se zaměřila k finanční stránce oslavy. Vydání s uspořádáním této oslavy nebude malé a proto zastoupené organizace poskytly výboru záruku po 100 dol. Rozhodně se nejedná o nějaký výdělek, ale vydání mělo by být uhrazeno - a proto na tento hold Spojeným státům bylo stanoveno lidové jednotné vstupné v obnosu 1 dolaru. Snad každý si může dovolit vydat tento dolar na tak významný program. Nedělní odpoledne, 21. listopadu stane se pravým lidovým svátkem. Tělocvična západní Mortonovy vyšší školy v Berwynu bude středem zájmů stovek našich lidí.

Program bude zahájen mohutným chorálem "Star Spangled Banner" a státní hymnou československou a slibem věrnosti vlajce U.S.A.

Nebudou žádné řeči, žádné projevy.

Na parketách tělocvičny budou předváděna cvičení sokolská, taneční vystoupení čtyř skupin, rejové pochody uváděcích čet tří organizací a vystoupení mládeže českých škol.

Z jeviště budou znít zpěvy "Lyry" a Dámského a Mužského pěveckého sboru Č.S.A. Zpěvy zvonící šelestem čsl. doubrav a luhů a tvorby americké.

Budiž vám všem to pobídkou, abyste po boku výboru tohoto dne dodali velkému podniku holdu národa ráz všeobecnosti, neboť sdružuje ve svém středu příslušníky všech našich celků. Nemůžeme se spokojit jen zjištěním, že tolik organizací se účastní příprav, ale všichni přispějte svou účastí k všestrannému úspěchu.

Přijďte všichni!

Největší výběr záclon, draperií do kuchyně, obýváků a ložnic; soubory do ložnic a koupelen

SKLAD HOTOVÝCH DEK A POLŠTÁŘŮ

z dacronu a z importovaného hutního peří

Máme 41-letou zkušenost. Vedeme jen zboží kvalitní, obsluhu u nás najdete odbornou. Zákazník náš pán.

NAVŠTIVTE NÁS!

ONDRUS & SON

6533 W. Cermak Rd.,
Berwyn, Illinois

Sikmo na druhé straně ulice proti obchodu Pancner

VOICE OF THE NATION

Joseph Čada:

A BICENTENNIAL SURVEY OF PROGRESSIVE LABOR MOVEMENT IN THE CZECH-AMERICAN COMMUNITY

(Continued from last issue)

Revolutionary socialism created a problem in the Bohemian - American settlement. From the 1880's to the early 1900's, the American press accused the Bohemian colonies of harboring anarchism and linked them with the Haymarket Riot and the plot to assassinate President McKinkley. The **Chicago Tribune**, commenting on the riot editorially, mentioned the Czechs and asked the authorities to "shut the door to such scum" and keep it open for honest, peaceable, and well disposed immigrants. Though the Czechs had not participated in the Haymarket incident, yet Mikolanda, V. Dejmek, one of the lesser anarchist lights, and Pecka stood trial. Dejmek was sentenced to a short prison *term. On the day of the riot the police were called to stop a* brawl over the Harvester strike at Centre (now Racine) Avenue and 18th Street, the heart of the Bohemian district. From May 5, 1886 on, after an anarchist printery had been raided in the same area, the Bohemian community was placed under police surveillance much to the annoyance and displeasure of the great majority of its order loving citizens. The latter fought infamy brought upon the entire Czech-American group on every occasion. During the last weeks of May devastating criticism of the riot appeared in all Bohemian periodicals, especially the Catholic **Voice** (Hlas) of St. Louis and the Chicago **Concord**. Chicago and New York led the Bohemian settlements in staging mass meetings, where in presence of the representatives of the American press and leaders, radicalism was vehemently denounced. At the ninth convention of June 1886, the largest fraternal union, the Czech-Slav Benevolent Society, presided over by Charles Jonas, later the Lieutenant Governor of Wisconsin, adopted a resolution condemning the riot. The vigilance of the authorities eventually reached a justification. In July 1888, the arrest of John Hronek and his three accomplices took place. Hronek planned to avenge the Haymarket executions by assassinating police inspector Bonfield and Judge Gary, who presided at the trial. The attention which the Hronek trial received and the conviction of the culprits further humiliated the Czechs. It stirred up an odium which pompted the venerable Racine **Slavie** to issue the solemn warning "that unless the Czechs succeeded in eradicating the anarchistic agitation among a handful of its blind Bohemian devotees, the time would come when the American press would begin a campaign of villification of all Bohemians and demand a complete restriction of their immigration to America".

The publicity raised by the Riot and its sporadic aftermaths, such as the Hronek trial, drained Czech-American revolutionary socialism of its strength. The result of anarchistic teachings on the necessary extirpation of capitalistic society, exemplified in the gory Haymarket incident, and the energetic action of the authorities in prosecuting those allegedly implicated in the plot put fear into the hearts of the many would be Bohemian revolutionaries. The leaders scurried for cover. The **Future** stopped publication and for a number of years Chicago's Bohemian progressives had no press, save for a short-lived union paper, the **Work** (Práce), appearing from May, 1886, to July, 1887. Though it resented the execution of the anarchists on circumstantial evidence and found its indignation justified in 1893, when Governor Altgeld of Illinois, having examined the court records, freed those who received prison sentences in the trial, labor lost all interest in radicalism. The panic of 1893 encouraged the progressives to some public propaganda and brought about a flurry of study clubs. Yet the effort to revive the movement or to augment the ranks of the remaining die-hards failed. Labor, in short, lost faith in what progressivism had to offer.

The radical stagnation in Chicago was repeated elsewhere. The panic notwithstanding, Bohemian anarchism in the 1890's was on the wane, save in New York and the mining regions of Pennsylvania and Ohio. New York Czech labor, affiliated with the International, maintained its loyalty to Bakunin, Most, and the English Mowbray. It's orientation was distinctly international, and only a handful of its group showed interest in Czechoslovakia's struggle for independence during World War I. The Czech writer, Francis Herites, visiting the States in 1893 commented with surprise on the use of the red flag of the International, which the radical section of the Czech community displayed prominently in all civic demonstrations. New York also harbored two radical publications, launched in the 1890's, the **Free Press** (Volné listy) and the **Labor News** (Dělnické listy). The first founded by Gustav Habrman, later Czechoslovakia's minister of education, was established as a socialist periodical but presently espoused anarchy, and Habrman left it. It continued as a representative of anarchism to 1917 under editors W. Rejsek and Simon Baxa. The **Labor News**, issued from 1893 to 1898, was edited by Frank Hlavacek, a leading radical light in the last decade of the nineteenth century. Hlavacek, a talented journalist, poet, translator, and advocate of social theories and doctrines, however, abandoned extreme radicalism before the turn of the century and joined the ranks of Debs.

In the mines of Ohio and Pennsylvania, radicalism found its inspiration and guidance in Frank Choura. Choura, a miner himself, was in some respects a tragic figure. In Bohemia he nursed social democracy in its infancy and helped to spread Marxian tenets with the fervor of a zealot. Police terror made of him an anarchist. As such, he found himself in the thick of the battle of ideologies raging between the evolutionists and the revolutionists. This situation indirectly led him to disgrace. He was accused of party treason, when police raided a hidden radical printery and Choura was accused of revealing the spot. His position becoming impossible, he migrated to America in 1885 and spent the next thirty-five years indoctrinating the miners of Pennsylvania in anarchism to 1896 andafter that time in socialism. The socialistic cells planted by him rendered comparatively great financial assistance to Czechoslovakia's fight for independence after 1914. In the declining years of his life(spent in the pursuit of an ideal as he saw it, Choura had the satisfaction of being exonerated from the original charge of treason by a re-investigation of this case.

Though anarchism existed through World War I in the Czech neighborhoods, it was weakened by disputes over tactics and interpretation of Marx. It kept alive largely by regular observances of the French Commune of 1871, the Haymarket Riot, and the May Day celebrations. The observance of the Commune always gave opportunity to lenghty discussions of revolutionary methods in the press and served as a kind of re-confirmation of faith. The pilgrimages to Waldheim cemetery, where, in the language of the anarchists, the victims of miscarriage of American justice lay, were attempts at provocative demonstrations. The **Labor News**, describing one such occasion, spoke of a tableau moving through the streets of Chicago with "maidens cloaked in red, each carrying a ribbon with the name of one of the executed. In their center was a black garbed Freedom holding a picture of a skeleton surrounded by the anarchist phrase 'No Lord, No God, No Slaves' ". That these macabre marches were planned to provocate was attested by the concluding sentence of the **News** item, which expressed satisfaction over the fact that Chicago's capitalistic press raved with indignation.

Another account of a Waldheim service in 1894, however, disclosed the rivalries within the anarchist movement, which during the decade led to the modification of radicalism in America, including that of the Bohemian leftist element. During the ceremonies at the graves, Oskar Neebe, one of those sentenced to prison for the Riot but released by Governor Altgeld, gave scandal to the assembled by declaring in an address that he never was an anarchist. The remark constituted treason of first rank, since Neebe was idolized as a martyr. "But", remarked the **News**, "Neebe has become a prosperous saloon keeper, and his place of business is a rendevous of social democrats".

Extreme progresivism, whether Czech, German, Jewish, or Polish-American, was highly critical of America's working classes. Though the Czech radical press hailed the march of Coxey's army on Washington as an indication of the slumbering spirit of proletarian revolution in the native working classes, it also said "that the American proletariat hates to philosophize or think or examine too deeply, and consequently has no ideas". The press moaned, too, over the negligible results of the annual May Day celebrations, which rather than being peaceful ought really to result in a general strike that would usher in the awaited revolution. "But American labor is not sufficiently prepared. Its indifference to proletarian interests and lack of support of men like Senator Peffer who fight for the rights of the common man, is due to the native wage-earner's groping for an avenue which might lead him to freedom. He is too bound by the conservative English type of trade unionism and thus fails to understand the new spirit of the age, the ideal of an inspired international socialism." "The barriers blocking the progress of the native working classes are a narrow minded nativism, prejudice to anything foreign, lack of appreciation for world citizenship and international solidarity, religious and political beguilement of the American and reticence toward class co-operation and unity"

(Continued in next issue)

Cleveland News

Come One—Come All to the Largest Annual Slovak Event in Ohio — The Sixth Annual SLOVAK FESTIVAL — held at St. Josaphat Astrodome, 4720 State Rd., Parma, O. (First traffic light north of Snow Rd.) Sunday, Sept. 19, 1976.

Featuring: 3 Polka Bands (Pastirik's, Beno's, Kopco's), Slovak Folklore Ensemble "Sarisan" from Detroit, Mich. (20 performers). Food served from noon. Music from 12:30 P.M. 'til 9:45 P.M. Folklore show from 3 P.M. — Home-made foods — Variety of pastries — Raffle door prizes. Tickets: $2.50 advance; $3.00 on day of Festival. Children under 12 free. Tickets available at: West, 251-5997; East, 421-1124; Seven Hills, 524-8517; Parma, 845-6520; Lakewood Slovak Civic Club, 521-9651. Discount: 10 tickets or more 25¢ on each; 50 tickets or more 50¢ on each. — Plety of parking.

You may depend upon your doctor's orders being carried out when we compound your prescription.
Our double-check system guarantees accuracy
THE
REXALL
DRUG STORE
RIEDL'S
PRESCRIPTION
PHARMACY
3156 W. 26th, Chicago
(JUST EAST OF KEDZIE)
Bishop 7-7550
ABDOMINAL SUPPORTS
For aches and pains try our RRR Rheumatic Relief
ELASTIC STOCKINGS
We have in stock the well-known medicinal products of VAVRA'S PHARMACY
Jedokaz — Všehochut'

Noworul Memorial Chapels
2658 S. Central Park Ave. Telefon: 762-2233

HOW THE BISHOP FINALLY WON SAINTHOOD

Even the Neumann verdict needed a bit of a miracle

By John Corr and John F. Clancy

Only last year, chances appeared slim that Bishop John Nepomucene Neumann of Philadelphia would be declared a saint.

The hopes of thousands of Roman Catholics who had supported a generations-long effort to have Bishop Neumann canonized had been dashed by a decision of a Vatican medical commission.

The commission, by a 7-to-2 vote, decided that the cure of Michael Flanigan, a New Jersey youth who survived a lethal form of cancer after visiting Bishop Neumann's tomb in Philadelphia, was not necessarily a miracle.

But later, in what Cardinal John Krol, archbishop of Philadelphia, called "a minor miracle in itself," the commission reversed itself on the basis of new medical evidence.

The story of the commission's reversal and the people who influenced it represents the final chapter in an effort that has waxed and waned, succeeded and failed, over a period of 79 years. Within a few months it will finally reach fruition when Pope Paul VI declares the sainthood of the humble prelate, 116 years after his death.

That will be a rare moment. Since the year 1625, the church has recognized only 250 saints. There are as many as 1,200 "causes" before the Vatican's Congregation for the Cause of Saints at any given time, and only a tiny fraction survive what is known as "the process."

"The process" takes generations. It is influenced by material evidence as well as miraculous circumstances. Because human beings are involved, politics as well as piety may play a part, as may have happened in the case of Bishop Neumann, an immigrant from Bohemia.

"The Pope is interested in Bishop Neumann's canonization for the consolation it will bring to (the bishop's) fellow countrymen behind the Iron Curtain," said the Rev. Francis Litz, the Philadelphia priest who coordinated the canonization efforts.

"The process' requires convincing proof of two trings.

First, the person in question must have practiced "all virtues to a heroic degree."

Second, there must be convincing proof that God has intervened by "suspending the laws of nature" to demonstrate the person's sanctity. That is to say, there must be miracles.

Whatever the evidence to the contrary, Blessed John Neumann showed no sign of considering himself "heroic". He protested each of his "promotions" within the church on grounds that he was unworthy and wished only a life of prayer and service to the needy.

He was born in Bohemia — now part of Czechoslovakia — on March 1, 1811. He studied for the priesthood in Prague and came to America in 1836 bent on missionary work.

He worked in New York, where he became a priest, and then Pittsburgh and Baltimore, before coming to Philadelphia as its fourth bishop in 1852.

While here, he established the first diocesan school system, and for his contributions in this field he has been called the father of parochial education in America. He founded scores of parishes in the city and established the practice of Forty Hours Devotion as a permanent form of adoration of the Blessed Sacrament.

But his chief interest was working with the poor immigrants of the city. And their affection and regard for him was seen in the great outpouring of public grief at his funeral in 1860.

A contemporary newspaper account described the thousands of mourners as "ragged outcasts and very humble citizens... scrambling, imploring, groaning."

CREDITS PRAYERS

Father Litz gives great credit to the uncounted prayers of poor Philadelphians in the years after Bishop Neumann's death for the success of the effort to have him recognized as a saint.

In 1885, Philadelphia Archbishop Patrick J. Ryan had the writings of Bishop Neumann and testimony by 51 persons who had known him sent to the Vatican. These materials were to be studied exhaustively over the years.

In 1892, the Habsburg family petitioned Pope Leo XIII to endorse Bishop Neumann's canonization. Bishop Neumann's birthplace was then a part of the Habsburg Empire.

Finally, in 1897, the church actively began considering the case when it started the required adversary proceedings.

A Postulator, or supporter of the cause, was named. So was a Promoter of the Faith, popularly called the Devil's Advocate, who would argue against sainthood for Bishop Neumann. The clergymen filling these positions were to change many times over the years.

In 1921, the cause was nearly lost.

The Devil's Advocate argued persuasively that year that Bishop Neumann was not sufficiently "heroic" to warrant canonization.

It seemed likely that the advocate's view would sway the Congregation for the Causes of Saints.

CAUSE NEARLY LOST

However, while en route to present his case to the congregation ,the Devil's Advocate died.

Some speculated that his death had been caused by divine intervention. At any rate, a decision on Bishop Neumann's sainthood, was delayed, allowing more time for favorable evidence to accumulate.

Later that year, on Dec. 11, 1921, Pope Benedict XV declared that Bishop Neumann during his life had exhibited "extraordinary, heroic Christian virtue."

There the cause rested while the church waited for expressions of the will of God — that is, miraculous intervention.

Two years later, Eva Benassi, 11, lay dying in Sassuolo, Italy, of difused peritonitis. Hope had been abandoned and the last rites given.

One day a nun from the child's school visited her room and touched the diseased parts of her body with a picture of Bishop Neumann.

The child recovered completely. After a long investigation, the Vatican Medical College ruled that the cure was "instantaneous, perfect and lasting and naturally unexplainable."

However, three miracles are required by the church for canonization.

In 1932, Pope Pius XI received a petition on behalf of Bishop Neumann signed by 37,000 Catholics in Czechoslovakia. In addition, petitions from American clergy and laity were arriving with regularity through the years.

What was to be pronounced a second miracle occurred in 1949 on Philadelphia's Main Line.

J. Kent Lenahan, who was 19, was standing on the running board of a car when it sideswiped a pole. His chest and skull were crushed. He was taken to Bryan Hospital, where his condition was declared hopeless. All medical care was stopped.

The youth's mother obtained a fragment of Bishop Neumann's cassock and touched it to her son. Doctors later reported that his temperature dropped and he recovered consciousness almost immediately. He left the hospital in a matter of days and is now a music teacher in the Upper Dublin Township public schools.

In 1957, another petition on Bishop Neumann's behalf arrived in Rome, this one from the Conference of United States Bishops. It asked Pope Pius XII to consider circumstances beyond the temporal and supernatural proofs of sanctity required for canonization.

'3 CONSIDERATIONS'

"Three considerations lend urgency to our plea: (a) the duty of gratitude to the missionaries who left their homes in Europe to protect the faith of the Catholic immigrants to America; (b) the timeliness of honoring this Bohemian-born missionary in the midst of persecution of the church in the countries behind the Iron Curtain; (c) the hope to encourage the Catholic people of the United States in their zeal for Catholic education in these years of its greatest expansion by honoring one of the foremost progenitors of the parochial schools."

But "the process" was not to be hurried. In 1961, the Vatican Medical College found that there could be no medical or natural explanation for the recovery of Lenahan.

A year later, Bishop Neumann's body was exhumed and placed in a crystal casket beneath the altar table in the basement chapel of the Church of St. Peter the Apostle. Pilgrims flocked to the church to pray.

In 1963, the Congregation for the Causes of Saints met in Rome and approved the findings of the medical College concerning the Benassi and Lenahan cures.

The recognition of two miracles cleared the way for the next step toward Bishop Neumann's canonization: beatification, or declaring him blessed by God.

Later that year, Pope Paul VI declared Bishop Neumann "blessed."

Meanwhile, the Vatican once again started its slow and exhaustive investigative machinery, this time in the case of Michael Flanigan.

In 1962, Michael, then a young child, was suffering from a type of cancer known as Ewing sarcoma, which had been fatal to 95 percent of its victims. The disease had spread from his lower leg to his jaw and lungs, and the most optimistic of several doctors who had examined him gave him six months to live.

PRAYED AT SHRINE

His mother, Beatrice, took him to St. Peter's Church, where, with Father Litz, she prayed at the shrine of Bishop Neumann. The first of their visits was in July; by November, almost all signs of Michael's cancer had disappeared.

Michael, now a robust young man of 19, is a carpenter and lives with his family in Villas, N.J.

The case was submitted to the Congregation for the Causes of Saints as the third miracle needed for canonization. The congregation appointed a medical commission of nine outstanding Italian physicians specializing in fields related to the Flanigan boy's illness.

Msgr. James McGrath of the Philadelphia Archdiocesan Tribunal gathered material on the case and on Ewing sarcoma.

"It was a difficult taks," Msgr. McGrath said. "First, because the original diagnosis of the boy's illness was poliomyelitis (infantile paralysis) and the original biopsy which proved it Ewing sarcoma had been lost in the nails. Also there was very little written in medical journals or elsewhere about Ewing sarcoma".

The material was submitted to the medical commission, and on June 25, 1975, the commission voted 7 to 2 to reject the cure as a miracle.

(Conclusion in next issue)

The Feast of St. Wenceslaus will be celebrated in Cleveland, O.

The 53rd Annual Commemoration of the Feast of St. Wenceslaus will take place on Sunday, September 26, 1976 at Holy Family Catholic Church E. 131st Street and Chapelside Avenue. At 12:00 Noon a Mass will be offered by Auxiliary Bishop of Cleveland Gilbert Sheldon assisted by several local Czech and Slovak priests. Former Bishop of Cleveland Clarence Issenmann will also concelebrate. Host pastor of Holy Family Parish is Rev. George Vituj.

A banquet will follow in the parish auditorium at 2:00 P.M. Main speaker will be Abbot Jerome Koval O.S.B. of St. Andrew's Abbey in Cleveland. Jerry Hrich is banquet chairman. He may be reached for dinner reservations at 663-4151. President of the St. Wenceslaus Day Committee for 1976 is Louis Radecky 13906 Durkee Avenue. He may be reached for details concerning the celebration and program book at 921-9016. Secretary is Gladys Ocilka and Treasurer is Patricia Ciha.

The celebration is held annually and rotated among the various Czech Catholic parishes in the Diocese of Cleveland.

St. Wenceslaus is the Patron of Old Bohemia, now a part of Czechoslovakia. His remains lie in St. Vitus Cathedral in Prague and have been venerated by the people of Bohemia since his Martydom over 1,000 years ago. His statue on Wenceslaus Square served as a rallying point of the people during the Russian invasion in August 1968. The commemoration is moved among the various Czech Parishes of the Diocese. Proceeds of the affair are divided among various charities.

The Feast of St. Wenceslaus will also be celebrated with a Dinner and Dance at Karlin Hall on September 29th (Wednesday) starting at 7:30 P.M. The Public is Welcome. The Kitchen will be staffed by the Douda Catering Service beginning at 6:00 P.M. No reservations are needed.

For further details contact:
Joseph A. Kocab,
Publicity Chm., 883-1760

A RESOLUTION ON THE RELIGIOUS SITUATION IN CZECHOSLOVAKIA

Dr. Ludvik Nemec:

The president of the United States Gerald R. Ford, secretary of State Henry Kissinger minority and majority speakers of the House of Representatives and senate, all Czech representatives, senators and many other authorities were mailed a copy of the Resolution. All in all about fifty copies were mailed out.

The Conference of Czech hierarchy, clergy and laymen of most of the Catholic institutions and organizations in America and elsewhere was held on Monday, August 9, 1976 at the Chestnut Hill College, Philadelphia with The Most Reverend John L. Morkovsky, Bishop of Galveston-Houston, Texas presiding.

Deliberation consisted of the concern of the tragic religions situation in present-day Czechoslovakia. They have decided to call this critical situation to the attention of the authorities of free nations with an urgent request that they extend their help to restore religious freedom in Czechoslovakia. To stop the blatant violation of precious human rights, which should not and cannot longer be condoned.

The following resolution of protest and indignation of these blatant violations by the Czechoslovak Communist regime, is awakening the conscience of the world and is aimed at eliciting the sympathy and solidarity with the persecuted brothers and sisters, *suffering much under the yoke of Communism. It reads:*

The people of Czecsoslovakia call you from Philadelphia in the United States because they cannot call from Prague in Czechoslovakia. They call for your attention from the 41st International Eucharistic Congress in Philadelphia, held from August 1 to 8, 1976.

Representatives of Czechoslovak Catholics, gathered in Philadelphia, wish to thank the Almighty for the freedom enjoyed by the people of the United States of America and they pray that the Czechoslovak people may likewise participate in its benefits. Almost 200,000 Czechoslovak citizens of a total of some 15 million were obligated to leave their native land because the biggest tyrany of modern history has since 1948 engulfed Czechoslovakia. They wish to thank God that a significant portion of the population of Czechoslovak descent living in the United States (1% and numbering more than 2 million of a total of American citizenry well over 200 million) has been saved from a similar fate.

The principal conditions of a free development of the human personality are the freedoms of thought, of conscience and of religion. These basic human rights have in Czechoslovakia the value alone of a historical document, because they exist only on paper of the Helsinki Conference of August 1, 1975 (Art. VII) and of the Czechoslovak Constitution of July 11, 1960 (Art. 32). Yet, the Concluding Act of the Helsinki Conference was signed by thirty-five nations, including as well the President of the United States of America, and the President of the Czechoslovak Socialist Republic.

Freedom of religion requires for its existence not only the inner freedom of thought and conviction, but likewise the freedom of public expression of religion. Man is not only a thinking but also an acting creature who wishes to express himself by participating in religious acts. In Czechoslovakia ,however, any form of participation in religious liturgy and dissemination of religion by word is persecuted as a foreign and subversive ideology which, according to the Czechoslovak Constitution, contradicts the state ideology of Marxism-Leninism (Art. 16).

The Czechoslovak ecclesiastical hierarchy is a burning problem of Curch-State relations. The Communist regime *in Prague perfected the absolutist* centralized power which two hundred years ago culminated in the absolute monarchy in Vienna. As once the Austrian Emperor Joseph II (1780-1790) in Vienna, so also the present absolutist government in Prague considers bishops to be state officials and usurps the right to appoint an obedient ecclesiastical hierarchy. The parallel of the 200-year anniversary is this: in the United states - freedom — in Czechoslovakia - tyrany. Emperor Joseph II, however, was enough of an enlightened monarch not to force the subjugated bishops to preach atheism. Less enlightened and candid are the rulers of today's Czechoslovak Communist regime, who by law (October 14, 1949), established the Government Bureau for Church Affairs with such a wide jurisdiction as was promulgated by Cabinet Decree (November 4, 1949) as to make the Church a slave of an atheistic State. The monstrosity of the Penal Code of 1950 and of the Administrative Penal Code, issued by the Czechoslovak Ministerium of the Interior on August 1, 1950, by which the Communist State terrorizes the Church, seems to exceed the cruelty of infamous tyrants of the past. It is urgent that, in the name of human decency, these laws be abrogated without any delay.

The Czechoslovak ecclesiastical hierarchy was liquidated in the staged trials of the early 1950s. In November, 1950, in Prague, nine church dignitaries were tried, of whom Abbot Dr. Stanislav Jarolimek was sentenced to 20 years, Abbot Jan Opasek to life imprisonment, and Bishop S. Zela to 25 years in prison, to name but a few. In January 1951 in Bratislava, Bishops Dr. M. Buzalka and P. Gojdič were sentenced to life, and Bishop Jan Vojtassak to 24 years in prison. In 1951 the dissolution of the church organization was roughly achieved and the Church was separated from its center in Rome.

In Czechoslovakia, there were two Roman Catholic cardinals who went through both Nazi and Communist prisons; after their deaths the episcopal sees remained vacant. Cardinal Joseph Beran (Dec. 29, 1888—May 17, 1969) was the last Archbishop in Czechoslovakia. Cardinal Stephen Trochta (March 26, 1905 —April 6, 1974) was the last residing bishops in Bohemia *and Moravia.*

All seven episcopates in Czech Lands are vacant. Two dioceses are administered by Titular Bishops-Apostolic Administrators' (Praha, Olomouc), and five dioceses (Litoměřice, Hradec Králové, České Budějovice, Brno, Těšín) are administered by Capitular Vicars appointed under governmental pressure. In Slovakia there are seven episcopates: two are occupied (Nitra, Bánská Bystrica); one is administered by a Titular Bishop-Apostolic Administrator (Trnava); and four dioceses (Rožnava, Spiš, Košice, Prešov) are also vacant.

The Catholic Church in Czechoslovakia has been a most powerful mainstay of the thousand-year old Christian tradition. Before World War II, the Roman Catholic Church had 10.831,669 (73.54%) and the Greek-Catholic Church 585,041 (3.97%) members out of a total of 14.729,,536 inhabitants of the country. After the Coup d'Etat (February 25, 1948) no official statistical data about religion were published, but these results of the persecution of Church and religion are known:

Approximately 8,000 Roman Catholic priests were in Czechoslovakia before World War II. There are now fewer than half in the Church administration. Being a priest is a hazardous and dangerous profession. Many clergy are in prison because they fought atheism from the pulpit or disseminated religious literature. Some are serviously ill without medical attendance (Rev. J. Studeny): some were executed during the forced collectivization (Babice, Morava, 1951) or beaten to death in prison (Rev. J. Toufar).

Liquidation of the Church organization is still the main goal of the struggle in which not the old but other equally effective methods of force are being used. Priests are removed from the ecclesiastical administration and transferred into production or prematurely retired, or, on the other hand, state approval for their priestly profession is denied. At the end of 1974, more than 50 priests were denied state approval, forbidden to pursue their ecclesiastical profession, and even to say Mass in private. More than 1600 Roman Catholic parishes of a total of 4600 remained vacant; many churches were closed or turned into museums or warehouses. It is not an infrequent case that one priest is in charge of six or more vacant parishes in today's cultural Czechoslovakia, as in uncivilized countries elsewhere in the world.

Monastic life was illegally liquidated (in the night of April 14-15, 1950) when police invaded the monasteries and drove the arrested monks into concentration camps. This action, appropriately called "Night and Fog" (acording to the **London Catholic Herald**), hit all the monasteries: 226 male monsteries with 2,221 monks, of whom 881 were still alive after the Prague Spring in 1970, and 720 convents for women, with 10,448 religious, of whom 3,217 died in concentration camps.

The Communist regime in Czechoslovakia liquidated all monasteries and confiscated their property, while the absolutist regime of Joseph II had abolished approximately half the monasteries and used their property to establish a Religious Foundation.

According to the Czechoslovak Constitution, citizens have the right to education (Art. 14), but this constitutionally guaranteed right does not cover catholic education in theological seminaries. The strict **numerus clausus** limits Catholic access to theological education in such a way that 90% of the applicants were rejected. In the Czech Lands, there is one Theology Faculty in the city of Litoměřice (since 1953) and in the school year of 1976 only 20 students of the 200 petitioners were accepted not in accordance with the recommendation of the hierarchy but of that of the Communist Party and Police. In 1950 the Communist regime abolished the Theological Faculties in Prague and Olomouc, where even the Emperor Joseph II had once founded General Seminaries.

Schools in Czechoslovakia today are the center of anti-religious and atheistic propaganda which is spread freely in text books. In the other hand, dissemination of religion is punished just as the dissemination of forbidden literature. Religious education contradicts the state doctrine of Marxism-Leninism. Therefore, it is not permitted. Only exceptionally is religious instruction allowed in some schools, for one hour in two weeks or in a month, but this is extremely difficult to get. For this parents face retaliatory measures of social and economic pressure. The children are, as a rule, excluded from higher education. But a small fraction (2-4%) of those attending grammar or high schools have the courage to apply for religious instruction, while the greater majority yields to the religious terror wrought by the Communist regime.

Because the faithful are second-class citizens, the constitutional principle of equality of citizens (Art. 20) is violated. Believers live under constant existential terror which hits clergy the hardest. The priest is isolated even in the church where he by himself carries two small cans, since without wine and water he cannot offer mass even in an empty church. In deserted parishes, the chilly autumnal sleet and the winter weather of blizzard and icy wind within the damp walls of an empty church, he is sometimes alone. Without a single believer, the priest makes a sacrifice, next-to-the-last step to sanctity.

Considering these harassing measures of the Prague regime, we ask, therefore: that the actual situation, concealed by the Communist Government in Czechoslovakia, be made properly known to the public of the United States of America and of all the free world; that the Governments of the free countries, when dealing with Czechoslovakia, be aware of the violations of basic human rights; and that they persist in reminding their Communist partners of these facts at every suitable occasion; that the public of all free countries, especially Christian Churches and their leaders, help the oppressed and endangered Christianity in Czechoslovakia.

We appeal to the Holy See also, in her laudable effort to help the Church in Czechoslovakia, not to confirm the ecclesiastical structure insofar only as it helps to build up the authentic Christianity in human hearts.

We are asking finally all who believe in God to help by their prayers those who are endangered by the militant and intolerant atheism of the totalitarian Czechoslovak regime.

The more than a thousand-year-old Christian tradition cannot be buried even by today's Czechoslovak Communist regime. The eternally young Christian tradition has survived revolutionary changes of history and was at the grave

(Turn to page 16)

Looking Ahead

by

Dr. George S. Benson

President

NATIONAL EDUCATION PROGRAM

Searcy, Arkansas

NEW RUSSIAN CRIMINAL . . . RELIGIOUS DISSIDENT

A recent hearing by the Subcommittee on International affairs of the U.S. House of Representatives has uncovered a new kind of criminal in the Soviet Union. He is called a "dissident", and is the object of persecution by both the officially sanctioned churches of the Soviet Union and the State police machinery.

In order to understand the term "dissident" and its criminal implications, we need to review the process by which any religion exists at all in the Soviet Union. But first, the Soviet Constitution guarantees religious freedom, the Soviets signed the United Nations Covenants guaranteeing religious freedom, and the Helsinki Accords held out the promise that Jews would be permitted to exit Russia and that more religious and human rights would be permitted the citizens of Russia and the captive nations of Eastern Europe. That was the promise. But in reality it is not working out that way. Real students of Communism didn't expect it to work out that way.

What is a "dissident" and what crime has he committed to merit years in a Soviet prison, or psychiatric torture, or having his tongue torn out of his mouth and his body branded with hot irons, or being killed by dogs, or drowned in the Black Sea or having his wife and children taken from him, and placed in some officially approved environments?

When an American visitor goes to Moscow, he usually goes to church. And what he sees makes him believe there is total religious freedom in Russia. But, for the privilege of holding public worship that church has given to political authorities official permission to tell the church who can preach, who can enter seminary, who can be ordained, and who can be elected to positions of responsibility and influence. In essence, that church which has official sanction by the soviet Communist government, is a state church, under the direction and dictation of men and women who are dedicated atheists and committed to the total ultimate elimination of all religion and religious thought.

A "dissident" is a member of that church who refuses to go along with this sort of regime. He either begins to worship privately, or with some fundamental, evangelical group which has not accepted such control. Usually, he is turned in to the Communist authorities by the officially sanctioned church he has left . . . and then he is persecuted, and many times put to death by the Soviet police and courts.

Sometimes his children are taken away from him . . . sometimes he has his tongue torn out of his head and his body branded with hot irons . . . sometimes he is sentenced to long years of hard labor . . . or put into a mental prison where he either goes along with the system . . . or becomes a vegetable.

This is one result of Helsinki.

LETTERS TO THE EDITOR:

Dear Father,

I do not remember how long ago Fr. Ernest J. Zizka passed away, but he was a very dear friend of mine and as Editor of the Národ, he published in the Saturday, November 7, 1964 of the Sunday English section my poem: "Eulogy of an Old Oak Tree"

As Fr. Zizka was such a "helping" person I am dedicating in his memory a poem which I have just written and which is entitled, "Helping".

In this day and time when people sit idly by and watch their neighbor being afflicted, I thing this poem would be a wonderful tribute to such a helping priest as the Rev. Ernest J. Zizka.

Very truly yours in Christ,
Wm. Renard,
230 Rutheford St.,
Shreveport, Louisiana 71101

HELPING

To the memory of the Rev. Ernest J. Zizka, O.S.B. I dedicate this poem

Wm. Renard

Helping others is all for good,
To cut for the country widow,
for five some wood;
To lead a helpless child
along the road,
To help this needy orphan
whatere the mode . . .

To help a needy mother
in distress,
When the husband only some
good can guess;
To save a young girl from
ruthless boys,
So increasing her life span
and her joys . . .

To give first aid to the poor
and sick,
so that their health may
return safe and quick;
To save dying persons from
water and fire,
Yes, a helping hand should be
one's desire.

Helping one's neighbor we're
did any wrong,
And can be done by the
weak and the strong;
For just as there is North,
South, East and West,
In traveling helping roads one
and all may be blest.

NEWS FROM THE CZECHS OF NEBRASKA

Three great events for the Czechs of Nebraska especially music lovers will take place this year and next. The University of Nebraska-Lincoln School of Music has announced that three concerts will take place. Musicians from Czechoslovakia will participate.

The first concert by Joseph Suk (Grandson of Antonin Dvorak) to take place on Sunday, October 31 at 8:00 P.M.

The second will take place on Saturday, February 19, 1977 at 8:00 P.M. with a concert by the Prague Chamber Orchestra.

The third and final event will take place on Monday, March 14, 1977 a concert by the Czech Philharmonic Orchestra at 8:00 P.M.

All three performances will be held at the Kimball Recital Hall in Lincoln, which accomodates 850 people. Ticket sales will begin on August 30. Cost for the entire series is $12.00. The series ticket sales are available through October 8. After that date tickets may be purchased for any of the three separate concerts. Tickets may be ordered from the Kimball Box Office, Room 113, Music Building, 11th and R Sts., Lincoln, Nebraska. Make checks payable to University of Nebraska.

These concerts are made possible in part by an endowment by Viola Jelinek in memory of her father Stephan Jelinek who was formerly a trumpet teacher at the University of Nebraska.

Since it is a cultural event, the School of Music has enlisted the help and support of all the Czech Clubs and organizations in Nebraska for these three great and memorable events. These performances will feature some of the world's finest musicians.

Alfred Nováček

A Resolution

(Continued from Page 15)

of great despots and tyrants. Since the arrival of the Slavonic missionaries, Saints Cyril and Methodius in Great Moravia (863), the Czech and Slovak Lands have contributed greatly to the world of culture, and their skies are lighted by many stars of national saints of the past.

Reflecting on this glorious Christian past, one is impelled to highlight Karl Marx's **Communist Manifesto** of 1848 with our call: Christians of all lands unite! Help to liberate from hate and assist the restoration of fundamental civil and religious freedoms. Help in our struggle against the terror of communism and the present equal rights for all Catholics. Tolerate not that Catholics and other religious bodies and Churches in Czechoslovakia be but second-class citizens because they never submitted to the governamental doctrine of Marxism-Leninism. Help to gain freedom for the people who suffer under communism's yoke. Protect the religious, cultural and national freedoms, which postulate for their existence not only the internal freedom of thought and persuasion, but also freedom for its public cultural and religious expression. Help the people of Czechoslovakia to kindle a spark of hope for the emergence of a Czech free man who well may be a forerunner of a "free religious man". In the euphoria generated by the Bicentennial of the USA, it is easy to forget the sobering fact that one-third of the world, and well over half the world's population, suffer under the crushing yoke of communist tyranny. This should be a salutary warning to all. Help the people of Czechoslovakia in pursuit of happiness in freedom: cultural freedom and religious, that they may enjoy the dignity of man created in the image of God.

Dear Sir, do you see on the Czechoslovak sky new stars of national martyrs of today?

A nation is a spiritual community of the living and the dead of generations past, present and yet to come. Czechoslovak Catholics gathered at the 41st International Eucharistic Congress in Philadelphia witness to the Christian tradition of past generations and to present religious oppression. On behalf of generations present and future, the Czechoslovak Catholics call to the civilized world to ask for help in the unequel fight for religious freedom.

We send you our reslution in the hope that it will be received in full understanding, kindness and sympathy, written as it was in the spirit of Christian and human reconciliation with all.

Philadelphia,
August 9, 1976.

John L. Morkovsky,
Bishop of Galveston-Houston

Ludvik Nemec, chairman

Chicagoland Czechoslovak Philatelic Society

The regular meeting of the Chicagoland Cz. P. S. will be held Sunday, Sept. 12, 1976 at 2:30 p.m. in the Lincoln Federal Loan and Savings Association Bldg., 6635 Cermak Road, Berwyn, Illinois. The Program will be Geo. Kobylka—James Matejka: Background on Czech — Bicentennial — Masaryk Compex card.

Dr. James J. Matejka, Jr.
Secretary - Treasurer

The Eleventh Annual

SOKOL BEER FESTIVAL

on SATURDAY, SEPTEMBER 11, 1976 at the Czech Sokol Hall, 1311 Clark Ave., Cleveland, Ohio.

Serving of Pork, Dumplings and Sauerkraut Dinners will be by reservation only from 5:00 to 8:00 P.M. — Dinner reservations may be had by calling Ann Horice at 429-2431 or Steffie Galik at 524-6446. Czech Potato Pancakes, Grilled Sausages, and other Snacks will be available without reservation.

The Joe Beno Orchestra will provide dance music while several strolling accordionists will provide a Sing-A-Long and add to the festive air. The Cleveland Sokol Czech Folk Dancers under the direction of Dolly Baca will perform throughout the evening.

General admission is $2.00.
Admission and full course dinner is $5.00.
General Chairman is Mary Jane Kotlan, 7017 Brookside Rd., Independence, Ohio.

★

Our 94th Year

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

Saving Is Convenient Here!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind. For your convenience: a Save-by-Mail plan, easy-to-serve-you office facilities, fast service, free parking. Come in.

Member of Federal Home Loan Bank System

INSURED SAVINGS UP TO $40,000.00

by Federal Savings and Loan Insurance Corporation

SATISFYING FRIENDLY SERVICE

SECOND FEDERAL SAVINGS

Corner 26th and Pulaski
CHICAGO, ILLINOIS 60623
277-8500